

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของ
เทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
The public's opinions on the administration of duties by the
local municipality of Nong Yuang Subdistrict
Wiang Nong Long District, Lamphun Province.

กิตติศักดิ์ จินาการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
ปีการศึกษา 2567

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของ
เทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
The public's opinions on the administration of duties by the
local municipality of Nong Yuang Subdistrict
Wiang Nong Long District, Lamphun Province.

กิตติศักดิ์ จินาการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก
ปีการศึกษา 2567

ชื่อเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
ผู้วิจัย นายกิตติศักดิ์ จินาการ
ชื่อปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ สามัคคีธรรม)

..... กรรมการ
(ดร.เบญจ พรพลธรรม)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ดร.สุชาติ ใจภักดี)

คณะวิทยาการจัดการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก อนุมัติให้รายงานการ
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดี
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระ พันธุ์งาม)

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ดร.เบญจ์ พรพชรธรรม และ ดร.สุชาติ ใจภักดี อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่ต้นจนเสร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ไว้เป็นอย่างสูงและขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิตทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดี

ขอขอบพระคุณ ดร.นพปฎล บุญพงษ์ ดร.เกรียงศักดิ์ สุวรรณวัจน์ และดร.ชำ แสงจันทร์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง และความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหาของแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณประชาชนในตำบลหนองยวง ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม เพื่อการศึกษาอิสระครั้งนี้ ขอขอบคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิทยากร วางรากฐานแก่ผู้วิจัย และท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือ และข้อเสนอแนะในการทำการค้นคว้าอิสระครั้งนี้

กิตติศักดิ์ จินาการ

ชื่อเรื่อง	: ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
ผู้วิจัย	: กิตติศักดิ์ จินาการ
ชื่อปริญญา	: รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.เบญจพร พลธรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	: ดร.สุชาติ ใจภักดี
ปีที่สำเร็จการศึกษา	: 2567
สถาบัน	: สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลหนองยวง จำนวน 360 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า F-test หรือวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า คิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ให้ความสำคัญกับด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ รองลงมาคือด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อและด้านบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น อันดับถัดไปคือ ด้านจัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก และอันดับสุดท้ายคือ ด้านให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ สำหรับผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ความคิดเห็น, อำนาจหน้าที่, หนองยวง, ลำพูน

Title : The public's opinions on the administration of duties by the local municipality of Nong Yuang Subdistrict Wiang Nong Long District, Lamphun Province.

Author : Kittisak Jinakan

Degree : Master of Political Science

Thesis Advisor : Dr.Ben pornpontum

Co-Advisor : Dr.Suchart Jaipakdee

Graduated Year : 2024

Institute : Pacific Institute of Management Science

Abstract

This research aimed to: (1) examine the public's opinions on the administration under the authority of Nong Yuang Subdistrict Municipality, Wiang Nong Long District, Lamphun Province, and (2) compare the effects of personal factors on public opinions regarding the administration under the municipality's authority, categorized by demographic characteristics. The sample group consisted of 360 residents of Nong Yuang Subdistrict. Data were collected using questionnaires. Statistical methods employed for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test or One-Way ANOVA.

The findings revealed that, overall, the public's opinions on the administration under the authority of Nong Yuang Subdistrict Municipality were at a highest level across all dimensions. Ranking from highest to lowest, the areas of focus included promoting the development of women, children, youth, the elderly, and persons with disabilities; preventing and controlling communicable diseases; and supporting arts, traditions, local wisdom, and cultural preservation. This was followed by promoting and supporting education, religion, and training for the public, including managing or supporting childcare and early childhood development. Last maintaining and improving land and water transportation received the lowest prioritization.

The comparison of public opinions on the municipality's administration based on demographic factors such as gender, age, education level, occupation, and income revealed no statistically significant differences at the 0.05 level.

Keywords: point of View, Authority, Nong Long, Lamphun

สารบัญ

	หน้า
กิตติประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.2 ความเป็นมาของการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย	10
2.3 สภาพทั่วไปของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	26
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	38
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	42
4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน	53
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
5.1 สรุปผลการวิจัย	65
5.2 อภิปรายผล	67
5.3 ข้อเสนอแนะ	68
5.4 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	75
ภาคผนวก ข : รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	80
ประวัติผู้วิจัย	82

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรทั้งหมดของตำบลหนองยวง	36
ตารางที่ 2 การคำนวณหาขนาดตัวอย่างประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	37
ตารางที่ 3 ความถี่และค่าร้อยละ ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	42
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง	44
ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านรักษาความสงบ เรียบร้อยของประชาชน	45
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการจัดให้มี และบำรุงรักษาทางบก	46
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการรักษา ความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	47
ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการป้องกัน และระงับโรคติดต่อ	48
ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการจัดให้มี เครื่องใช้ในการดับเพลิง	49
ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการให้ราษฎร ได้รับการศึกษาและอบรม	50

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการส่งเสริม พัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	51
ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	52
ตารางที่ 13 ผลการทดสอบระหว่างเพศกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงาน ตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ Independent Sample t – test	53
ตารางที่ 14 ผลการทดสอบระหว่างอายุกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงาน ตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ One Way ANOVA	54
ตารางที่ 15 ผลการทดสอบระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการ บริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ One Way ANOVA	56
ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงาน ตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ด้วยวิธี Scheffe	58
ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหาร งานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ ด้วยวิธี Scheffe	59
ตารางที่ 18 ผลการทดสอบระหว่างอาชีพกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงาน ตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ One Way ANOVA	60
ตารางที่ 19 ผลการทดสอบระหว่างรายได้กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงาน ตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ One Way ANOVA	62
ตารางที่ 20 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจ หน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	64

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	4
ภาพที่ 2 แผนที่เทศบาลตำบลหนองยวง	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้บัญญัติให้มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 249 ภายใต้บังคับมาตรา 1 ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น สะท้อนให้เห็นว่ามีการให้อำนาจและอิสระในการบริหารจัดการแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น จากเดิมที่กำหนดนโยบาย จากส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตลอดจนการบริหารจัดการในด้านต่างๆ ถูกควบคุมจากส่วนกลางทั้งสิ้น หลักจากได้มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการถ่ายโอนภารกิจอำนาจในการกำหนดนโยบายการปกครอง ตลอดจนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตน นอกจากนั้น เจตนารมณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังอยู่บนแนวคิดพื้นฐาน และความต้องการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบของตนเองด้วย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) เทศบาลตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสำหรับเมืองขนาดเล็ก โดยทั่วไปเทศบาลตำบล มีฐานะเดิมเป็นสุขาภิบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) การจัดตั้งเทศบาลตำบลกระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลตำบลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายบริหาร และสภาเทศบาล ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 12 คน ที่ราษฎรในเขตเทศบาลเลือกตั้งมาทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรเขตเทศบาล

ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลในจังหวัดกำแพงเพชร นั้น มีหน้าที่ดูแลและให้บริการงานด้านโครงสร้างพื้นฐานแก่ประชาชน การจัดระบบบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกำแพงเพชร จากการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าการให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน แผนงานโครงการต่างๆ ที่ได้รับการพิจารณาจัดสรรลงไปเพื่อดำเนินการในพื้นที่ต่างๆ นั้น ในบางครั้งไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน ทำให้ปัญหาที่ควร จะได้รับการพัฒนาแก้ไขยังคงเป็นปัญหาต่อไป อีกทั้งยังมีปัญหาในความล่าช้าของการดำเนินงาน อันเป็นปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งถ้าหากปล่อยให้สภาพการณ์เป็นเช่นนี้ โดยไม่มีการศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาก็จะส่งผลกระทบต่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ซึ่งจะไม่สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญและนโยบายการพัฒนาประเทศ (เทศบาลตำบลไทรงาม, 2552, หน้า 55) และในการทำประชาคมวิเคราะห์ปัญหาความต้องการของประชาชน พบว่า ปัญหาและความต้องการที่เกิดขึ้นจะเป็นปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการคมนาคม มีความต้องการที่จะให้ปรับปรุงเส้นทางที่ชำรุดเสียหายและขยายความกว้างขนาดของถนน อีกทั้งยังมีความต้องการที่จะให้ก่อสร้างเส้นทางในการคมนาคมเพิ่มเติม เนื่องจากถนนเป็นหลุม เป็นบ่อ เส้นทาง

ที่ใช้มีความคับแคบไม่สะดวกต่อการเดินทาง ในด้านของระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง มีความต้องการที่จะให้ขยายเขตไฟฟ้าและแสงสว่างเพิ่มเติม ให้ทั่วถึงในทุกพื้นที่ เนื่องจากระบบไฟฟ้ายังเข้าไม่ถึงทุกพื้นที่ในเขตเทศบาล ในด้านของระบบประปา ยังมีความต้องการที่จะให้ขยายเขตประปา เนื่องจากในบางครัวเรือนยังมีการขุดเจาะน้ำบาดาลขึ้นมาใช้เอง ซึ่งไม่สะอาดตรงตามมาตรฐานต่อประชาชน ในด้านของระบบแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร น้ำที่ใช้ในการทำการเกษตรไม่เพียงพอต่อจำนวนพื้นที่การเพาะปลูกของเกษตรกร และในการก่อสร้างคลองชลประทานยังไม่ทั่วถึงครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตร จึงมีความต้องการที่จะให้ก่อสร้างเส้นทางและขยายเส้นทางในการก่อสร้างคูคลองเพิ่มเติม (ปัญหาและความต้องการ เทศบาลเมืองกำแพงเพชร, 2558)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ทั้งหมด 8 ด้าน ได้แก่ 1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน 2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ 3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ 5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง 6. จัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรม ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก 7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ 8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ผลการวิจัยอาจจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารงานของเทศบาลตำบลหนองยวง ให้การปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสามารถพัฒนาท้องถิ่นตำบลหนองยวงอย่างยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ออกเป็น 8 ด้าน ตาม พ.ร.บ. เทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562 มาตรา 50 มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ

3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
6. จัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรม ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลหนองยวง จำนวน 3,588 คน ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane. 1973 : 125) ซึ่งกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% โดยยอมให้มีค่าความแปรปรวนเท่ากับ 5% จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน

1.3.3 ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่ที่ทำการศึกษา คือ หมู่บ้านในตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำนวน 5 หมู่บ้าน ดังนี้ หมู่ที่ 1 บ้านเหล่าดู่ หมู่ที่ 2 บ้านห้วยปันจ้อย หมู่ที่ 3 บ้านหนองยวง หมู่ที่ 4 บ้านหัวห้วย และหมู่ที่ 5 บ้านล้องเครือขาว

1.3.4 ขอบเขตระยะเวลา

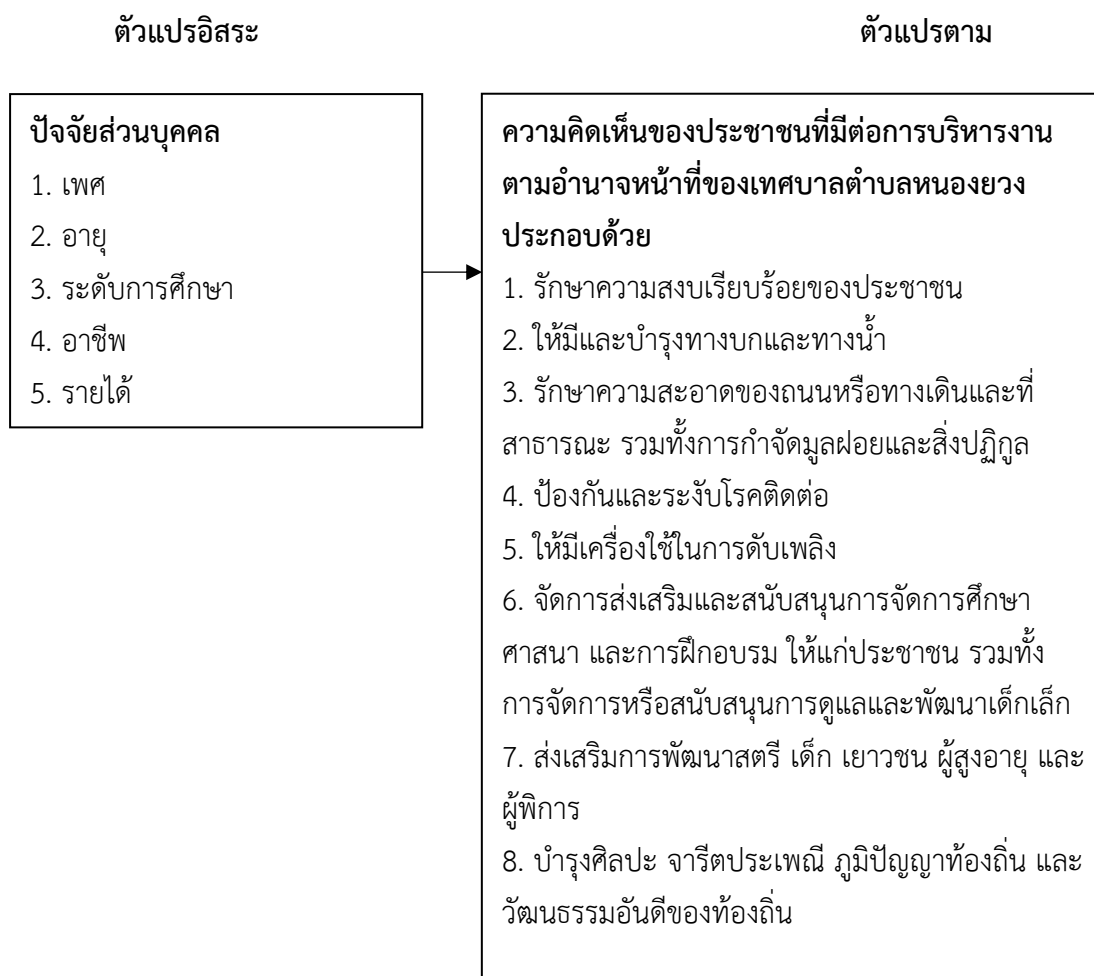
ตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2567 ถึง 31 สิงหาคม 2567

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่นำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
2. นำข้อมูลที่ได้เสนอเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เทศบาลตำบล หมายถึง หน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 โดยมีขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

2. การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล หมายถึง การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำตามมาตรา 50 ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ซึ่งประกอบด้วย บทบาทหน้าที่ 8 ด้าน ได้แก่

(1) ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดเวรยามคอยรับแจ้งร้องทุกข์จากประชาชนตลอดเวลา จัดตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย คอยให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จัดอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยขณะจัดงานมหกรรมสมโภชหรืองานประเพณีภายในแต่ละชุมชนเป็นประจำ

(2) ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดสร้างถนนหนทางเป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น จัดพนักงานเทศบาลออกสำรวจถนนหนทางหลังรับแจ้งการชำรุดของถนนหนทางเป็นประจำ จัดให้มีการซ่อมแซมและดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้ตลอด จัดให้มีป้ายบอกชื่อถนนทุกสาย จัดให้มีป้ายแสดงการจำกัดขนาดน้ำหนักรถสำรวจตรวจตราถนนจากพนักงานเทศบาลเป็นประจำ

(3) ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดให้มีการทำความสะอาดถนนหรือที่สาธารณะเป็นประจำ จัดหาภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ จัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดถนน ทางเดิน และที่สาธารณะเป็นประจำ ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยราชการในเขตเทศบาลในการรักษาความสะอาดเป็นประจำ

(4) ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดให้มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออกเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี มีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อเป็นประจำทุกปี มีการร่วมมือกับหน่วยงานราชการหรือเอกชนในการป้องกันและระงับโรคติดต่อเป็นประจำ

(5) ด้านการให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดให้มีเครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเพียงพอ จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย อย่างเพียงพอ จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการป้องกันอัคคีภัยเป็นประจำทุกปี การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยกรณีเกิดเพลิงไหม้

(6) ด้านการจัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรม ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดให้มีการอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับรู้ด้านต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนหน่วยงานราชการอื่นในการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเป็นประจำ มีครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คอยให้การศึกษอบรมอย่างเพียงพอ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษาในเขตพื้นที่เป็นประจำ

(7) ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่เทศบาลได้สนับสนุนจัดกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน เป็นประจำ จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนเป็นประจำ จัดให้มีกิจกรรมในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุอย่าง

สมำเสมอ จัดโครงการช่วยเหลือผู้พิการทุกปี จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการเป็นประจำ

(8) ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การที่เทศบาลตำบลจัดประเพณีต่างๆ ของหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลทุกปี ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นประจำ จัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นประจำ

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่

2.2 ความเป็นมาของการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

2.2.1 ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.3 ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.4 กำเนิดเทศบาลในประเทศไทย

2.2.5 แนวคิดว่าด้วยอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2.6 อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.3 สภาพทั่วไปของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

มัทธนา โพธิ์แก้ว (2550, หน้า 9) สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทาง ด้านความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินจากสถานการณ์ต่างๆ การแสดงออกถึงความคิดเห็นจะมีผลต่อเนื่องมาจากอารมณ์พื้นฐาน ความรู้ ภูมิหลังของทางสังคมและสภาพความจริงในขณะนั้น ความคิดเห็นไม่อาจบอกได้ว่า ถูกต้องหรือไม่ อาจจะได้รับยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ซึ่งความคิดเห็นสามารถ เปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเวลาเปลี่ยนไป

จิตินันท์ เดชะคุปต์ (2543, หน้า 5) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึง ความเชื่อบางอย่าง เจตคติบางอย่างและค่านิยมบางอย่างของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งการกระทำ อาจไม่สอดคล้องกับการแสดงออกทางความคิดเห็นต่อสิ่งนั้น

นพพร ไพบูลย์ (2546, หน้า 29) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคล อาจเป็นการพูดหรือการเขียน ซึ่งบุคคลนั้นมีความรู้สึกจากประสบการณ์เดิมและสภาพแวดล้อม

ในขณะนั้น อาจนำไปสู่การคาดคะเนหรือแปลผลในพฤติกรรมของบุคคลนั้น แม้อาจไม่ถูกต้องหรือตรงกับความคิดเห็นของผู้อื่นก็ตาม

จิรายุ ทรัพย์สิน (2540, หน้า 16) ได้สรุปความหมายของคำว่า ความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกมา เพื่อให้ผู้อื่นได้สามารถที่จะรับรู้ ตลอดจนสามารถที่จะประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การลงความเห็น อาจจะเป็นในลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้ อันเนื่องมาจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมการติดต่อกับภายนอก การเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มๆ และการพบปะสังสรรค์ประจำวัน

สมพร เพชรสุวรรณ (2543, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าความคิดเห็น เป็นการแสดงออกถึงความคิด ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มคน หรือสถานการณ์ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าว อาจแสดงออกถึงการยอมรับหรือปฏิเสธเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ต้องการไม่ต้องการโดยให้ความหมายนั้นขึ้นอยู่กับอิทธิพล และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นในลักษณะของการประเมินค่า

จากแนวความคิดต่างๆ สรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกของบุคคลแต่ละบุคคล เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ การประเมินผล และการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีผลต่อเนื่องมาจากอารมณ์ พื้นฐานความรู้ ภูมิหลังทางสังคมและสภาพความเป็นจริงในขณะนั้น ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าถูกหรือผิด อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นของบุคคลมีการเปลี่ยนแปลงได้เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป

ดังนั้น การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้ของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมา โดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจ ความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดทำงานด้วยเพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงานความคิดเห็นโดยทั่วไป ต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัดสิ่งร้าย และมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำมากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นโดยมากใช้การตอบแบบสอบถาม

การวัดความคิดเห็น (Opinion Measurement)

เนื่องจากความคิดเห็นจะส่งผลถึงทัศนคติและการแสดงออกถึงพฤติกรรมของเจ้าของ ความคิดเห็น การวัดระดับความคิดเห็นจะช่วยให้กำหนดแนวทางหรือนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนรวมได้

การวัดความคิดเห็น ทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยมได้มีการสร้างแบบทดสอบสำหรับวัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าว แต่ก็ยังไม่สามารถแยกจากกันได้อย่างเด็ดขาดเพราะมีบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ การวัดความคิดเห็นส่วนใหญ่แล้วยังไม่มีการแบ่งแยกออกจากทัศนคติอย่างชัดเจนและมีบ่อยครั้ง ที่ค่าทั้งสองใช้สลับกัน แต่อย่างไรก็ตามการสำรวจความคิดเห็นมักจะเป็นการถามสิ่งที่เฉพาะเจาะจง เช่น การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติปรองดอง หรือการขอแก้ไข รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เป็นต้น ซึ่งผลที่ได้ออกมาจากการสอบถาม ความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นตัวชี้วัดความพอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยของกลุ่มเป้าหมาย ดังกล่าว

นาคม อีร์สุวรรณจักร (2541, หน้า 19) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็น โดยทั่วไปจะต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง ซึ่งผลที่ได้รับจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำหรือมากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นส่วนใหญ่จะใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยผู้ตอบจะเลือกคำตอบตามแบบสอบถาม

สุทธนู ศรีไสย์ และสุพจน์ บุญวิเศษ (2547, หน้า 9-10) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็น สามารถวัดได้หลายแบบ ดังนี้

1. Scaling Technique เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้วัดความคิดเห็น มีอยู่ 2 แบบ คือ

1.1 วิธีของ ลิเคิร์ต (Likert Technique) ออกแบบและสร้างโดย ลิเคิร์ต (Likert, 1932) เป็นมาตรวัดแบบรวมคะแนน (Summated Rating Scales) ประกอบด้วยประโยคต่างๆ ที่แต่ละประโยคของผู้ถูกทดสอบแสดงความรู้สึกออกมา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบลิเคิร์ตสามารถใช้กับจำนวนข้อได้มาก สามารถครอบคลุมเนื้อหาที่น่าสนใจได้อย่างกว้างขวาง ถ้านำมาเปรียบเทียบกับวิธีวัดแบบอื่นๆ

1.2 วิธีของ เทอร์สโตน (Thurstone Technique) วิธีนี้จะประกอบไปด้วยประโยคต่างๆ ประมาณ 10-20 ประโยคหรือมากกว่านั้นที่ผู้ถูกทดสอบจะต้องแสดงระดับความคิดเห็นต่างๆ ที่กำหนดค่าเอาไว้ คือ กำหนดเป็น Scale Value ซึ่งเริ่มต้นจาก 0.0 ถึง 11.0 คือ ประโยคที่ไม่พึงพอใจมากที่สุดเรื่อยไปจนถึงความรู้สึกเป็นกลางๆ (Natural Statement) ซึ่งอยู่ในระดับ 5.5 จนถึงระดับ 11.0 ซึ่งเป็นค่าสูงสุดที่เป็นประโยคพึงพอใจมากที่สุด

2. Polling Technique เป็นการหยั่งเสียงประชาชนดูว่า มหาชนมีความรู้สึกในเรื่องนั้นๆ อย่างไรบ้าง ส่วนมากจะนำมาใช้กับการเลือกตั้งของพรรคการเมืองหรือที่ทำอะไรเกี่ยวกับ ประชาชน ผลของการหยั่งเสียงจะขึ้นอยู่กับวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่างนั้นๆว่าจะออกมาในลักษณะใด

3. Questionnaire เป็นการใช้แบบสอบถามประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยดีหรือไม่ดี แบ่งการสอบถามออกเป็น 2 แบบ คือ

3.1 Fixed Alternative Questions เป็นคำถามที่เฉพาะเจาะจงไปแล้วให้ตอบตามเรื่องคำถามเท่านั้น

3.2 Open Ended Questions เป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น เพิ่มเติมแล้วนำความคิดเห็นหรือความรู้สึกของคนส่วนมากมาจัดกลุ่มดูว่า เขาเหล่านั้นมีความรู้สึกอย่างไร

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่

วิเชียร วิทยอุตม (2548 : 166) ได้ให้ความหมายคำว่า อำนาจหน้าที่ (Authority) หมายถึง เป็นอำนาจหน้าที่ที่ได้รับโดยการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งในองค์การและการดำรงตำแหน่งนั้นย่อมแสดงถึงอำนาจหน้าที่ของตนแตกต่างไปจากอำนาจหน้าที่ของผู้อื่น อำนาจหน้าที่โดยตำแหน่งนั้นจะแสดงถึงขอบข่ายแห่งอำนาจหน้าที่และขอบเขตในการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้บังคับบัญชามอบหมายไว้ในขอบเขตที่จำกัด ความสามารถในการใช้อำนาจหน้าที่ขึ้นอยู่กับกรยอมรับและความสามารถที่จะปฏิบัติได้แค่ไหน สิทธิการใช้อำนาจหน้าที่ในการแนะนำ ชักจูง ในการ

ดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความเชื่อมั่น เคารพนับถือ และให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจ อำนาจหน้าที่เช่นนี้มีที่มาจากกฎระเบียบ ข้อบังคับ

ประชุม โพธิกุล (2550 : เว็บไซท์) ได้ให้ความหมายว่าอำนาจหน้าที่ (Authority) หมายถึง ความถูกต้องชอบธรรมในการสั่งการให้พนักงานปฏิบัติตามคำสั่ง อำนาจหน้าที่อิทธิพลต่อการสั่งการและมอบหมายงานให้ผู้อื่นและมีอำนาจในการใช้ทรัพยากรได้เพื่อการทำงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ

เฟลด์แมน (Fiedman. 1974 : 23) ได้ให้ความหมายว่า อำนาจหน้าที่ หมายถึง สิทธิที่จะสั่งใครทำอะไรให้ผู้มีอำนาจเช่นนี้คือหัวหน้า เป็นการใช้อำนาจของผู้ที่เป็นหัวหน้า ซึ่งอำนาจนี้เกิดจากการดำรงตำแหน่ง ผู้รับมอบอำนาจจะยอมรับในอำนาจนี้ เพราะถูกต้องตามกฎหมายและเชื่อถือตามสายการบังคับบัญชา

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า อำนาจหน้าที่ (Authority) หมายถึง อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขององค์การ ซึ่งขึ้นอยู่กับตำแหน่ง ในการที่จะสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จตามเป้าหมายขององค์การหรือหน่วยงาน ซึ่งอำนาจจะหมดไปเมื่อพ้นตำแหน่ง

2.2 ความเป็นมาของการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

ในระบบการปกครองของทุกประเทศล้วนแต่มีวัตถุประสงค์ที่คล้ายคลึงกัน คือ ต้องการที่จะให้มีความมั่นคงในประเทศ แต่เดิมการปกครองส่วนใหญ่เป็นศูนย์รวมอำนาจที่ส่วนกลางเพื่อความสะดวก เพราะสมัยนั้นอาณาเขตของประเทศยังไม่มากนัก พลเมืองน้อยและกิจกรรมที่รัฐต้องสนองตอบประชาชนมีน้อย ด้วยศักยภาพของรัฐบาลกลางอย่างเดียวไม่สามารถสนองตอบการบริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้ทั่วถึง ดังนั้นแนวคิดในการกระจายอำนาจ การบริหารการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นจึงเกิดขึ้น เพื่อแบ่งเบาภาระหน้าที่ของรัฐบาล เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นได้ทั่วถึง ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้ คือ

2.2.1 ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจปกครองและเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นจึงสามารถสรุป ได้ดังนี้ (ชูศักดิ์ เทียงตรง, 2518 : 6-7)

1. การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Basic Democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชนให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่นเกิดความรับผิดชอบ และวางแผนต่อประโยชน์อันพึงจะมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัยอันจะนำมา ซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝน ให้ประชาชนใช้ดุลพินิจเลือกผู้แทนที่

เหมาะสม สำหรับผู้ได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของท้องถิ่นนับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ความรู้ ความสามารถบริหารงานท้องถิ่นเกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป (อนันต์ อนันตกุล, 2521 : 6-7)

2. การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง (Self Government) หัวใจของการปกครองระบบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือ การปกครองตนเองมิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบี่ยงเบน การปกครองตนเองคือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปกครอง ซึ่งมีผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่นโดยอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจจากประชาชนแล้ว ผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่างๆ เช่น เปิดโอกาสให้ประชาชนออกเสียงประชามติ (Referendum) ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึก ในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ไขปัญหาท้องถิ่นตนเอง

3. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจ

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาย่อมต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาให้ถูกจุด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้ที่รู้ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดี

5. การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำ ทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับเลือกตั้งการสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตน และยังฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย

6. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบท แบบพึ่งพาตนเองการปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบท แบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบทที่ผ่านมายังมีอุปสรรคสำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมจากประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลนั้นจะต้องมาจากการริเริ่มตนเองของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกัน โดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระ ในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจอย่างแท้จริงมิเช่นนั้นแล้วการพัฒนาชนบทจะเป็นลักษณะ “หยิбыยืนยัดให้”

2.2.2 วัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539 : 26) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าในการบริหารประเทศจะต้องอาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัดภารกิจที่จะต้องบริการให้กับชุมชนต่างๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้น หากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ ก็

สามารถมีรายได้มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบาเงินเป็นการแบ่งเบาทั้งในด้านการเงินตัวบุคคลตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

2. เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับการบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียวย่อมไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้น จึงจะสามารถตอบสนองความต้องการนั้นได้

3. เพื่อความประหยัดโดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างไปด้วย การจัดตั้งหน่วยปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงมีความจำเป็น โดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาลที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่วประเทศเป็นอันมาก และแม้จะมีการจัดสรรเงินงบประมาณจากรัฐบาลไปให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างรอบคอบ

4. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารอบอบประชาชนไปโดยแก่ประชาชนจากการที่การปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะโดยการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้าไปทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

2.2.3 ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

มีผู้ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้มากมีทั้งที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันดังนี้

อุทัย หิรัญโต (2523 : 28) ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชน ในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างโดยดำเนินการกันเอง เพื่อบำบัดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การมีเจ้าหน้าที่ ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสมจะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลได้ไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2520 : 12) ให้ความหมายว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้หรือการกระจายอำนาจ หรือการกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่เกิดจากการกระจายอำนาจให้อำนาจในการปกครองร่วมรับผิดชอบทั้งหมดหรือแค่เพียงบางส่วนการบริหารภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตของงานที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

แฮร์ริส จี. มอนตาญ (Haris G. Montagu) (1984 : 574) ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งตนสามารถที่จะ

ใช้ได้ โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

Danial Wit (1961) ได้นิยามการปกครองท้องถิ่น ว่าหมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนตามหลักการที่ว่าอำนาจมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลมีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในเขตอำนาจของตน

Haris G. Montagu (1984) การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครอง ซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระ เพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหารการปกครองท้องถิ่น มีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบ ซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นยังต้องอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐอิสระใหม่แต่อย่างใด

2.2.4 กำเนิดเทศบาลในประเทศไทย

1. เหตุผลในการจัดตั้งเทศบาลขึ้นในประเทศไทย

เหตุผลในการจัดตั้งเทศบาลในประเทศไทยในประเทศไทยมี 3 เหตุผลใหญ่ๆ ได้แก่ ประการที่หนึ่ง จัดตั้งเทศบาลเพื่อให้สอดคล้องกับการเมืองการปกครองในระดับชาติที่เป็นประชาธิปไตย กล่าวคือ เมื่อการปกครองในระดับชาติเป็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎรของตนเข้าไปทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ และทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ มีการแบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ อำนาจในทางนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ดังนั้น การปกครองในระดับท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนจึงจำเป็นต้องมีขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับระบบประชาธิปไตยในระดับชาติ โดยที่องค์กรเทศบาลเป็นองค์กรทางการเมืองแรกที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองได้อย่างเต็มที่ตามหลักการกระจายอำนาจ อีกทั้งยังมีการล้อโครงสร้างของการเมืองในระดับชาติมาจำลองใส่ไว้ในเทศบาลด้วย คือ มีการแบ่งแยกฝ่ายบริหาร และฝ่ายสภาที่ทำหน้าที่ในการออกเทศบัญญัติออกจากกัน และในทำหน้าที่ในการตรวจสอบและถ่วงดุลซึ่งกันและกัน

นอกจากนี้ การจัดตั้งเทศบาลยังต้องสอดคล้องกับระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศ ที่ได้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเทศบาลก็คือการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั่นเอง

ประการที่สอง จัดตั้งเทศบาลเพื่อเป็นการแบ่งเบาภารกิจของรัฐบาล เนื่องจากภารกิจของรัฐบาลมีมากขึ้นเรื่อยๆ จนไม่สามารถควบคุมดูแล หรือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนครอบคลุมทุกพื้นที่ ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องมีหน่วยงานหรือองค์กรการเมืองอื่น ๆ เพื่อ

ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ต่างๆ นี้อย่างนี้ และทำให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับการบริการจากภาครัฐได้รวดเร็วและทั่วถึงยิ่งขึ้น

เหตุผลประการนี้ สามารถพิจารณาได้จากคำกล่าวของ ปรีดี พนมยงค์ ที่ว่า “ในประเทศไทยที่มีอาณาเขตกว้างขวางและมีพลเมืองมาก พลเมืองทั้งหมดในประเทศนั้นๆ อาจมีส่วนได้ส่วนเสียเหมือนกันก็มี และกิจการบางอย่างพลเมืองอันอยู่ในท้องถิ่นหนึ่ง อาจมีส่วนได้เสียกับพลเมืองอีกท้องถิ่นหนึ่ง เหตุฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอยู่เองที่จะรวมอำนาจบริหารมาไว้ที่ศูนย์กลาง...แห่งเดียวย่อมจะทำได้ เพราะจะเป็นการเพิ่มความติดขัดและไม่สะดวกแก่ราชการ” (ปรีดี พนมยงค์, 2477)

นอกจากการแบ่งเบาภารกิจของรัฐบาลแล้ว ยังก่อให้เกิดผลประโยชน์อย่างอื่นแก่รัฐบาลได้อีกส่วนหนึ่ง นั่นก็คือ “แรงสนับสนุนทางการเมือง” ที่รัฐบาลในขณะนั้นจะได้รับมากขึ้น เนื่องจากเมื่อรัฐบาลได้แบ่งภาระหน้าที่บางอย่างไปให้แก่เทศบาลแล้ว เทศบาลจะทำหน้าที่ในการให้บริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในเขตเทศบาล เมื่อประชาชนได้รับการบริการอย่างรวดเร็วจากเทศบาลโดยตรง ก็ไม่จำเป็นต้องรอนบประมาณหรือความช่วยเหลือจากรัฐบาล และได้รับการบริการที่รวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีทัศนคติในแง่บวกต่อรัฐบาล เนื่องจากสามารถบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนได้ เมื่อเปรียบเทียบกับการปกครองในระบบเก่าที่ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาปกครองตนเอง

ประการที่สาม จัดตั้งเทศบาลเพื่อเป็นสถาบันฝึกประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน เนื่องจากในขณะนั้น เพิ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นระบอบประชาธิปไตยได้เพียง 1 ปี ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครอง ดังนั้นการจัดตั้งเทศบาลที่มีโครงสร้างถือมาจากการปกครองในระดับชาติ จึงเป็นเสมือนสถาบันหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองมากขึ้น

หากพิจารณาถึงเหตุผลต่าง ๆ ของการจัดตั้งเทศบาลแล้ว จะพบว่าเหตุผลในการจัดตั้งเทศบาลในระยะเริ่มต้น มีวัตถุประสงค์ในสร้างความมั่นคงทางการเมืองในระดับชาติ มากกว่าการมีเทศบาลเพื่อทำหน้าที่ด้านการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนตามหลักการจัดการปกครองท้องถิ่นในปัจจุบัน

2. พัฒนาการของเทศบาลไทย

เทศบาลในประเทศไทย นับว่ามีการพัฒนาการที่ก้าวหน้ามากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบอื่นๆ อย่างไรก็ตามการพัฒนาของเทศบาลไทยในอดีตที่ผ่านมาก็ไม่ก้าวหน้าเท่าใดนัก เนื่องจากยังมีเทศบาลอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่สามารถพึ่งตนเองได้ และจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลตลอดเวลา

หากนับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลมาแล้วกว่า 70 ปี มีกฎหมายแม่บทเทศบาล (ที่ไม่นับรวมกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม) ทั้งสิ้น 4 ฉบับ และยังมีกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัเทศบาลอีก เช่น กฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล กฎหมาย

ว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีให้แก่เทศบาล และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล รวมอีกหลายฉบับ

3. พระราชบัญญัติเทศบาล

กฎหมายแม่บทของเทศบาลที่สำคัญทั้งหมดมี 4 ฉบับดังต่อไปนี้

1) พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 (สมัยรัฐบาลของพระยาพหลพลพยุหเสนา)

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2476 ถือกำเนิดขึ้นในยุคระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ภายใต้การผลักดันของปรีดี พนมยงค์ เป็นสำคัญ และผู้มีส่วนผลักดันที่สำคัญอีกท่านหนึ่งก็คือ หม่อมเจ้าสกลวรรณกร วรวรรณ (ผู้รจนา หนังสือเรื่อง “สากลเทศบาล” ซึ่งถือเป็นตำราเรียนเกี่ยวกับเทศบาลเล่มแรกของประเทศไทย โดยรจนาร่วมกับ พระยาสุนทรพิพิธ) ในสมัยรัฐบาลของพระยาพหลพลพยุหเสนาเป็นนายกรัฐมนตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ประเทศไทยมีการปกครองท้องถิ่นเหมือนกับที่อารยประเทศมี และได้รับอิทธิพลจากฝรั่งเศสเป็นอย่างมาก โดยจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยมุ่งให้การปกครองภายในเทศบาล (การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น) มีลักษณะจำลองมาจากการปกครองในระดับชาติ เพื่อให้เทศบาลเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน ซึ่งถือได้ว่าเป็นความคาดหวังที่ไม่ประสบความสำเร็จมากนัก เนื่องจากเทศบาลไม่ได้ทำให้ประชาชนรู้จักหรือเข้าใจการปกครองในระดับชาติมากขึ้นเท่าใดนัก

อย่างไรก็ตาม กว่ารัฐบาลของพระยาพหลฯ จะประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาลได้ก็ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะได้รับการต่อต้านจาก “พวกอำนาจเก่า” ที่ยังไม่เข้าใจในรูปแบบการปกครองแบบกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเอง รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาขึ้นมาคณะหนึ่งเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2476 เพื่อดำเนินการเตรียมร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล และมีคณะอนุกรรมการอีก 4 คณะเพื่อให้การดำเนินการร่างกฎหมายเทศบาลเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ การร่างกฎหมายเทศบาลในครั้งนั้น เป็นการนำเอาร่างกฎหมายเทศบาลที่เคยร่างไว้แล้วเมื่อปี พ.ศ. 2473 รัฐบาลในรัชสมัยสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มาปรับปรุงแก้ไขใหม่ และเข้าสู่อการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในปีเดียวกัน และประกาศใช้ในที่สุด ซึ่งเป็นการประกาศใช้ในสมัยที่ปรีดี พนมยงค์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ผลของการประกาศใช้กฎหมายเทศบาลฉบับแรกปรากฏว่า ได้ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารเทศบาลอย่างน้อยในสองประการ ได้แก่

(1) ปัญหาในเรื่องความเข้มแข็งและเสถียรภาพของฝ่ายบริหารเทศบาล กล่าวคือ คณะเทศมนตรีไม่สามารถบริหารเทศบาลได้อย่างราบรื่น เนื่องจากต้องเผชิญกับการตีรวนของสภาเทศบาลอย่างหนักหน่วง โดยเฉพาะการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะเทศมนตรี จนทำให้มีการเปลี่ยนแปลงนายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีหลายชุด โดยที่แต่ละชุดมีอายุในการทำงานเฉลี่ยเพียง 6 เดือนเศษเท่านั้น เช่น เทศบาลเมืองนครราชสีมา ช่วง พ.ศ. 2478 - 2481 มีคณะเทศมนตรีทั้งสิ้น 6 ชุด (ไม่รวมชุดที่แต่งตั้งจากข้าหลวงประจำจังหวัด) ซึ่งมีอายุเฉลี่ยเท่ากับชุดละ 6 เดือน 15 วัน เท่านั้น

(2) ปัญหาเรื่องฐานะทางการเงินของเทศบาลไม่มั่นคงเพียงพอ กล่าวคือ เทศบาลแต่ละแห่งที่จัดตั้งขึ้นไม่มีงบประมาณเพียงพอในการบริหาร และเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เทศบาลไม่สามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง ปัญหาฐานะทางการเงินของเทศบาลนี้รุนแรงมาก จนมีหลายฝ่ายมองว่าเป็นปัญหาใหญ่จนอาจทำให้การบริหารเทศบาลในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จ และอาจต้องยุบเทศบาลไปในที่สุด เนื่องจากการจัดตั้งเทศบาลขึ้นในแต่ละแห่งเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเทศบาลเองก็ไม่สามารถเลี้ยงตัวเองได้

(3) ปัญหานักการเมืองท้องถิ่นและประชาชนในเทศบาล ขาดความรู้ความเข้าใจในการเมืองท้องถิ่น กล่าวคือ สมาชิกสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี ยังมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนค่อนข้างน้อย จนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาต่างๆ ในการบริหารเทศบาล เช่น ปัญหาในการบริหารงานทั่วไป ปัญหาการติวของสมาชิกสภาเทศบาล ปัญหาการขาดความรู้ความสามารถในการบริหารงานของคณะเทศมนตรี และท้ายที่สุด ประชาชนเองก็ไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของเทศบาลอย่างเพียงพอ

2) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2481 (สมัยรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม) พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 ได้บังคับใช้อยู่เพียง 5 ปีเท่านั้น จากนั้นรัฐบาลของจอมพลแปลก พิบูลสงคราม ซึ่งเห็นปัญหาในการบริหารเทศบาลเป็นอย่างดี จึงเสนอให้มีการออกพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับใหม่ และเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) จำนวนสมาชิกสภาเทศบาลเปลี่ยนแปลงไป

เนื่องมาจากปัญหาฐานะทางการเงินของเทศบาลมีสูง เพราะเทศบาลต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากไปกับการให้ค่าตอบแทนแก่สมาชิกสภาเทศบาล ดังนั้น พระราชบัญญัติเทศบาลฉบับนี้จึงได้มีการปรับลดจำนวนของสมาชิกสภาเทศบาลลง เพื่อให้เทศบาลมีเงินไปใช้จ่ายในการพัฒนามากขึ้น โดยที่เทศบาลตำบลมีสมาชิกสภาตำบล 9 คน (เดิมกำหนดให้หมู่บ้านละ 1 คน ถ้าหมู่บ้านใดมีราษฎรเกิน 200 คน ให้มีสมาชิกเพิ่มได้อีก 1 คน) เทศบาลเมืองมีสมาชิกสภาเมือง 24 คน (เดิมกำหนดเงื่อนไขของจำนวนสมาชิกสภาเมืองไว้เช่นเดียวกับสภาตำบล) และเทศบาลนครมีสมาชิกสภานครได้ 36 คน (เดิมกฎหมายกำหนดให้มีสมาชิกตำบลละ 1 คน ถ้าตำบลใดมีราษฎรเกิน 2,000 คน ให้มีสมาชิกเพิ่มได้อีก 1 คนในทุกๆ 2,000 คน)

การแก้กฎหมายในลักษณะเช่นนี้ก็เพื่อต้องการให้เทศบาลทราบจำนวนที่แน่นอนว่าเทศบาลของตนจะมีสมาชิกสภาเทศบาลกี่คน และมีความแน่นอนในการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละปี

(2) โครงสร้างของเทศบาลเปลี่ยนแปลงไป

กล่าวคือ มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเทศบาลให้ฝ่ายบริหารเทศบาลมีความเข้มแข็งมากขึ้น เนื่องจากเทศบาลในรูปแบบเดิมประสบผลปัญหาความอ่อนแอของฝ่ายบริหารของเทศบาล ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหานี้ กฎหมายได้กำหนดให้ “สภาเทศบาลมีประธานซึ่งได้แก่นายกเทศมนตรีโดยตำแหน่ง และให้สภาเลือกตั้งเทศมนตรีที่เป็นสมาชิกของสภาคนหนึ่งเป็นรองประธาน” (มาตรา 18)

เงื่อนไขดังกล่าวต้องการให้นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร เป็นประธานของฝ่ายสภาด้วย เพื่อให้สามารถควบคุมสมาชิกสภาได้ในเวลาเดียวกัน อันเป็นความต้องการให้ฝ่ายบริหารเข้มแข็งมากขึ้นเพราะนายกเทศมนตรีเป็นประธานที่ประชุมสภาเทศบาล นอกจากนี้ กฎหมายยังไม่ให้อำนาจสภาเทศบาลในการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีอีกด้วย

การกำหนดเงื่อนไขเช่นนี้นักรัฐศาสตร์บางท่านมองว่าเป็นการรวมองค์การทางการบริหารและนิติบัญญัติเข้ามาเป็นองค์กรเดียว ในขณะที่นักนิติศาสตร์บางท่านมองว่า เทศบาลในรูปแบบนี้ก็ยังเป็นเทศบาลที่มี 2 องค์การเช่นเดิมเพียงแต่มีประธานหรือหัวหน้าเป็นคนเดียวกันเท่านั้น

(3) การควบคุมเทศบาล

กฎหมายได้กำหนดให้อำนาจแก่ข้าหลวงประจำจังหวัด และนายอำเภอเพิ่มขึ้นในการควบคุมฐานะทางการเงินของเทศบาล และยังกำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นมามากขึ้นทำหน้าที่ในการควบคุม ดูแล และให้คำปรึกษาทางการเงินแก่เทศบาล ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวประกอบไปด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน ผู้แทนจากกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนจากกระทรวงการคลัง ผู้แทนจากกระทรวงธรรมการ กระทรวงละ 1 คน และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน 5 คน (มาตรา 48)

(4) ประเด็นที่น่าสนใจ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้สมาชิกสภาเทศบาลมี 2 ประเภทอีกต่อไป โดยกำหนดให้สมาชิกสภาเทศบาลคงเหลือแต่เพียงที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในเขตเทศบาลเท่านั้น และมีวาระในการดำรงตำแหน่ง 4 ปี

ในขณะเดียวกัน กฎหมายก็เปลี่ยนชื่อเรียกฝ่ายบริหารของเทศบาล เป็น “คณะเทศมนตรี” และเปลี่ยนฝ่ายนิติบัญญัติเป็น “สภาเทศบาล” ในเทศบาลทุกประเภท

3) พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2486 (สมัยรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม)

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2481 ซึ่งเกิดขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหา บังคับใช้ได้เพียง 5 ปี เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ที่รัฐบาลในขณะนั้นคิดว่าจะบรรเทาไปได้จากการตรากฎหมายใหม่ แต่ในทางปฏิบัติกลับพบว่า ปัญหาต่างๆ ไม่ได้บรรเทาลงเท่าใดนัก อีกทั้งในบางกรณียังเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย เช่น ปัญหาของนักการเมืองท้องถิ่นที่ตีรวนฝ่ายบริหาร กระทั่งฝ่ายบริหารเทศบาลทำงานไม่ได้ หลายฝ่ายเริ่มวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลว่าแก้ไขปัญหของเทศบาลไม่ได้ผล เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องกลับมาพิจารณาแก้ไขกฎหมายเทศบาลอีกครั้งในช่วงกลางปี พ.ศ. 2485 โดยอาศัยเค้าโครงของพระราชบัญญัติเทศบาลเมื่อปี พ.ศ. 2476 มาปรับปรุงแก้ไขใหม่ ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(1) ประเภทของสมาชิกสภาเทศบาล

กฎหมายกำหนดให้สภาเทศบาลกลับมามีสมาชิกสภาเทศบาล 2 ประเภทเช่นเดิมตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2476 โดยที่ประเภทแรกมาจากการเลือกตั้ง และประเภทที่สอง มาจากการแต่งตั้ง (มาตรา 76) ทั้งมีเจตนารมณ์เพื่อต้องการแก้ไขข้อบกพร่องของกฎหมายเทศบาล พ.ศ. 2481 ที่สมาชิกสภาเทศบาลไม่เข้าใจบทบาทของตนอย่างดีเพียงพอ และขาดความรู้

ความสามารถในการบริหารกิจการเทศบาล อีกทั้งยังตีรวนฝ่ายบริหารจนเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ฝ่ายบริหารไม่สามารถบริหารกิจการเทศบาลได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่องเพียงพอ

(2) โครงสร้างเทศบาลและการตรวจสอบถ่วงดุล

กฎหมายกำหนดให้สภาเทศบาลเป็นผู้เลือกนายกเทศมนตรี โดยผู้ที่ได้รับการเลือกให้เป็นนายกเทศมนตรีต้องได้เสียงสนับสนุนในสภาเทศบาลเกินกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาเทศบาลทั้งหมด โดยที่ข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้ง ด้วยเหตุผลที่ต้องการให้รัฐบาลสามารถควบคุมและยุติความขัดแย้งในเทศบาลได้ และกฎหมายเทศบาลยังคงยืนยันการให้เทศบาลมีโครงสร้างเช่นเดียวกับกฎหมายเทศบาลปี พ.ศ. 2481 ที่ประธานสภาเป็นนายกเทศมนตรีโดยตำแหน่ง (มาตรา 18) และให้ข้าหลวงประจำจังหวัดแต่งตั้งเทศมนตรีคนหนึ่งด้วยความยินยอมของสภาเทศบาลเป็นรองประธานสภาเทศบาล เพื่อให้ฝ่ายคณะเทศมนตรีมีอำนาจต่อรองที่เหนือกว่าฝ่ายสมาชิกสภาเทศบาล และเป็นการทำให้ฝ่ายคณะเทศมนตรีมีเสถียรภาพในการบริหารเทศบาลมากขึ้น

ในขณะที่ เทศมนตรี (ผู้ที่ไม่ได้เป็นรองประธานสภาเทศบาล) ไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเพื่อเปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ความสามารถ สามารถเข้ามาเป็นฝ่ายบริหารของ เทศบาลได้ และหากพิจารณาในทางกลับกัน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ส่วนกลางสามารถแทรกแซงการทำงานของฝ่ายบริหารได้ (ส่งคนของส่วนกลางเข้าไปเป็นเทศมนตรี) ในกรณีที่เห็นว่าจำเป็น

นอกจากนี้กฎหมายยังไม่เปิดโอกาสให้สภาสามารถอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะเทศมนตรีได้ ในขณะที่ฝ่ายบริหารก็ไม่สามารถยุบสภาได้เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพและความเข้มแข็งของฝ่ายบริหาร

(3) การควบคุมเทศบาล

กฎหมายเปิดโอกาสให้กระทรวงมหาดไทยสามารถควบคุมเทศบาลได้โดยตรง (มาตรา 63 วรรคหนึ่ง) โดยเฉพาะเทศบาลขนาดใหญ่ เช่น เทศบาลนคร โดยทำเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งกฎหมายเทศบาลฉบับก่อนๆ ไม่มีการกำหนดในลักษณะเช่นนี้แต่อย่างใด ทั้งนี้ ก็เพื่อให้รัฐบาลกลางโดยกระทรวงมหาดไทยสามารถเข้าควบคุมการทำงานของเทศบาลได้โดยตรง โดยเฉพาะในกรณีเพื่อการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งกันภายในเทศบาล ระหว่างคณะเทศมนตรีกับสมาชิกสภาเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2486 มีการแก้ไข 1 ครั้ง ได้แก่ การแก้ไขในปี พ.ศ. 2487 ในสมัยของนายควง อภัยวงศ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งแก้ไขเพียงมาตราเดียว คือ มาตรา 14 โดยมีการกำหนดว่า ในเรื่องสมาชิกสภาเทศบาล เหตุที่ต้องมีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวสืบเนื่องมาจากสถานการณ์ในขณะนั้น เป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งรัฐบาลเห็นว่าไม่ควรที่จะให้มีการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น เพราะอาจกระทบต่อความมั่นคงแห่งรัฐได้

4) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

(1) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (สมัยรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม)

ภายหลังจากที่บังคับใช้พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2486 ได้ 10 ปี รัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม มีนโยบายต้องการกระจายอำนาจให้แก่การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นมากขึ้น กอปรกับรัฐบาลเห็นว่าปัญหาของเทศบาลที่พยายามแก้ไขมาโดยตลอดยังไม่สำเร็จ

ลู่วงเท่าใดนัก ความจริงแล้วรัฐบาลชุดก่อนหน้านั้นมีความพยายามในการปรับปรุงกฎหมายเทศบาลหลายครั้ง แต่การปรับปรุงดังกล่าวกว่าจะเป็นผลสำเร็จได้ก็ประสบปัญหาอย่างมากพอสมควร เนื่องจากปัญหาความไร้เสถียรภาพของรัฐบาล และมีการรัฐประหารเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้แก่

- จำนวนของสมาชิกสภาเทศบาลมีการเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มีการเปลี่ยนจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลให้ลดลง ดังนี้ เทศบาลนครให้มีสมาชิกสภาเทศบาลเหลือเพียง 24 คน เทศบาลเมืองให้มีสมาชิกสภาเทศบาลเหลือเพียง 18 คน และเทศบาลตำบลให้มีสมาชิก 12 คน เหตุผลที่ต้องลดจำนวนสมาชิกลงเนื่องจาก เกิดความวุ่นวายภายในสภาเทศบาลหลายแห่ง สมาชิกสภาตีรวน และมีการเล่นพรรคเล่นพวก ก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการประชุมและไม่เกิดประโยชน์ใดๆ ต่อการบริหารงานเทศบาล จึงเห็นควรให้ลดจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลลง

- โครงสร้างของเทศบาลและการตรวจสอบถ่วงดุล มีการนำระบบสภา กับ คณะเทศมนตรี กลับมาใช้ใหม่ ทดแทนระบบที่ให้นายกเทศมนตรีเป็นประธานสภาเทศบาลที่ใช้มากกว่า 15 ปี ซึ่งก็ไม่ได้แก้ไขปัญหอะไรได้มากนัก จึงเห็นควรให้เปลี่ยนกลับมาเป็นระบบเดิม นอกจากนี้ นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีทุกคนต้องเป็นสมาชิกสภาเทศบาล แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลจะไม่สามารถแต่งตั้งคนของตนให้เข้ามาเป็นคณะเทศมนตรีหรือสมาชิกสภาเทศบาลได้ เพราะกฎหมายยังเปิดโอกาสให้สภาเทศบาลมีสมาชิกประเภท 2 อยู่

การตรวจสอบและถ่วงดุลระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภานั้น กฎหมายไม่เปิดโอกาสให้สภาเทศบาลเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะเทศมนตรี ในขณะที่นายกเทศมนตรีก็ไม่มีอำนาจยุบสภาเทศบาลหรือเสนอยุบสภาเทศบาลเช่นกัน นอกจากนี้สภาเทศบาลอาจถูกยุบได้ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในขณะที่คณะเทศมนตรีต้องออกจากตำแหน่งเมื่อสภาเทศบาลไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

- ประเภทของสมาชิกสภาเทศบาล กฎหมายกำหนดให้สมาชิกสภาเทศบาลยังคงมีอยู่ 2 ประเภทเช่นเดิม โดยที่กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้ สมาชิกสภาประเภทที่สอง เป็นเสมือน “พี่เลี้ยง” ให้แก่สมาชิกสภาเทศบาล และในบางกรณีอาจรวมไปถึงคณะเทศมนตรีอีกด้วย โดยที่สมาชิกประเภทที่สองนี้มาจากการแต่งตั้งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นจำนวนถึงครึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาเทศบาลทั้งหมด

- การควบคุมเทศบาล กฎหมายเพิ่มอำนาจในการควบคุมสมาชิกสภาเทศบาลให้มากขึ้น โดยการให้อำนาจแก่ข้าหลวงประจำจังหวัดในการ “สั่งให้ออก” แก่สมาชิกสภาเทศบาล หากสมาชิกผู้นั้นมีความประพฤติอันอาจจะเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ศรีตำแหน่งหรือแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อควบคุมสมาชิกสภาท้องถิ่นให้อยู่ในระบบระเบียบมากขึ้น และเพื่อป้องกันปัญหาเรื่องความศรัทธาเชื่อมั่นในตัวองค์กรเทศบาลต่อสายตาประชาชน

(2) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2498 (สมัยรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม)

กฎหมายฉบับนี้ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เป็นครั้งแรก ซึ่งเป็นการแก้ไขเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในเรื่องเกี่ยวกับประเภทรายได้และประเภทรายจ่ายของเทศบาล โดยมีเหตุผลในการแก้ไขว่า พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ยังไม่มีความเหมาะสม เช่น ให้เทศบาลกู้เงินได้เฉพาะจากกระทรวง ทบวง กรมหรือองค์การต่าง ๆ เท่านั้น แต่ไม่ได้กำหนดความรับผิดชอบผูกพันชำระเงินกู้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันไว้ให้แน่นอน จึงมีการแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น

(3) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2499 (สมัยรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม)

กฎหมายฉบับนี้เป็นความพยายามให้เทศบาลมีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น โดยที่กฎหมายกำหนดให้ยกเลิกสมาชิกสภาเทศบาลประเภทที่สองที่มาจากการแต่งตั้งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลง คงไว้แต่สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

(4) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2505 (สมัยรัฐบาลของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์)

กฎหมายฉบับนี้เป็นการเพิ่มความรอบคอบรัดกุมให้แก่การดำเนินงานของเทศบาล โดยที่กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาเทศบาลขึ้น ซึ่งกรรมการเป็นตัวแทนจากราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค คณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่เทศบาลในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของเทศบาลโดยทั่วไป และเพื่อกำหนดรายจ่ายของเทศบาลให้สอดคล้องกับหลักการงบประมาณ ซึ่งต่อมาในภายหลังคณะกรรมการที่ปรึกษาดังกล่าวไม่มีบทบาทในทางปฏิบัติมากนัก

(5) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2510 (สมัยรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร)

กฎหมายฉบับนี้เป็นการแก้ไขให้การปฏิบัติงานในการเปรียบเทียบคดีละเมิดเทศบาลบัญญัติของเทศบาลมีความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น

(6) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2511 (สมัยรัฐบาลของจอมพลถนอม กิตติขจร)

กฎหมายฉบับนี้เป็นการเพิ่มเติมให้เทศบาลสามารถทำกิจการในหน้าที่บางอย่างนอกเขตเทศบาล หรือลงทุนร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นหรือกับบุคคลอื่นได้ (สหการเทศบาล)

(7) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 336 (พ.ศ. 2515) (สมัยคณะปฏิวัติของจอมพลถนอม กิตติขจร)

กฎหมายฉบับนี้เป็นการเปิดโอกาสให้คณะเทศมนตรีต้องออกจากตำแหน่งได้ยากขึ้นในกรณีที่สภาเทศบาลไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือ กฎหมายได้เพิ่มเติมเงื่อนไขในประการหนึ่งว่า หากสภาไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว คณะเทศมนตรียังไม่ต้องออกจากตำแหน่ง แต่ให้นำร่างเทศบัญญัตินั้นส่งไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณา หากผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับสภา เทศบาลที่ไม่รับ

หลักการ ให้ส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายนั้นไปให้สภาเทศบาลพิจารณาใหม่ หากสภายืนยันตามร่างเดิม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณา หากรัฐมนตรียังไม่เห็นชอบกับสภาเทศบาลให้รัฐมนตรีส่งคืนกลับไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงชื่ออนุมัติบังคับใช้ต่อไป แต่หากรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยตามมติของสภาเทศบาล ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็เป็นอันตกไป ซึ่งส่งผลให้คณะเทศมนตรีต้องออกจากตำแหน่ง

จะเห็นได้ว่ากฎหมายได้กำหนดเงื่อนไขแห่งการออกจากตำแหน่งของคณะเทศมนตรีในเรื่องไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้ออกจากตำแหน่งได้ยากขึ้น กล่าวคือ เรื่องดังกล่าวต้องส่งไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาเสียก่อน แต่หากสภายืนยันตามมติเดิม ก็ต้องส่งไปให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอีก ซึ่งหากผลการพิจารณาของรัฐมนตรีเห็นด้วยกับมติของสภาคณะเทศมนตรีจึงจะออกจากตำแหน่ง

(8) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2517 (สมัยรัฐบาลของสัญญา ธรรมศักดิ์)

กฎหมายฉบับนี้เปิดโอกาสให้เทศบาลสามารถประกอบกิจการโรงรับจำนำและกิจการสถานสินเชื่อได้ เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาล โดยเฉพาะเทศบาลที่มีประชาชนยากจนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก

(9) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2519 (สมัยรัฐบาลของธานินทร์ กรัยวิเชียร)

กฎหมายฉบับนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 366 ที่กำหนดให้ต้องส่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้พิจารณาในขั้นสุดท้าย ซึ่งก่อให้เกิดความล่าช้าและส่งผลเสียหายต่อเทศบาล ดังนั้น กฎหมายจึงได้กำหนดเงื่อนไขใหม่ดังต่อไปนี้

กรณีที่สภาเทศบาลไม่รับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้ส่งเรื่องดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นด้วยกับมติของสภา ก็ให้ร่างเทศบัญญัติฯ นั้นตกไป (ซึ่งเป็นผลให้คณะเทศมนตรีต้องออกจากตำแหน่ง) แต่หากผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบตามมติของสภา ให้ส่งกลับไปให้สภาเทศบาลพิจารณาใหม่ หากสภาเทศบาลยืนยันมติเดิมด้วยเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลทั้งหมดให้ร่างเทศบัญญัติฯ นั้นตกไป (ซึ่งเป็นผลให้คณะเทศมนตรีต้องออกจากตำแหน่ง) แต่หากเสียงของสภาเทศบาลยืนยันตามมติเดิมโดยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสาม ให้ประธานสภาส่งร่างเทศบัญญัติดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงชื่ออนุมัติต่อไป

จะเห็นได้ว่ากฎหมายได้กำหนดให้ขั้นตอนต่าง ๆ เสริมกันในระดับจังหวัด โดยไม่ต้องส่งเรื่องไปที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งก่อให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ในขณะเดียวกันกฎหมายก็แสวงหาเครื่องมือชนิดใหม่มาทดแทน โดยการใช้ระบบเสียงข้างมากแบบพิเศษ (สองในสามของสมาชิกสภาทั้งหมด) เป็นเครื่องมือในการคานอำนาจของฝ่ายบริหารที่มีต่อสภาเอง

(10) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2523 (สมัยรัฐบาลของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์)

กฎหมายฉบับนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงจำนวนเทศมนตรีของเทศบาล โดยให้เทศบาลเมืองมีเทศมนตรีได้ 2 คน หากเทศบาลเมืองใดมีรายได้จัดเก็บตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป ให้มีเทศมนตรีได้ทั้งหมด 3 คน

(11) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 (สมัยรัฐบาลของชวน หลีกภัย)

กฎหมายฉบับนี้เป็นการปรับปรุงกฎหมายเทศบาลให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่ได้จัดระเบียบการปกครองท้องถิ่นใหม่ โดยกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- วาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลเปลี่ยน เป็นคราวละ 4 ปี - ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลสามารถลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาเทศบาล เทศมนตรี และนายกเทศมนตรีได้

- คณะเทศมนตรีทั้งคณะต้องออกจากตำแหน่งเมื่อมีการยุบสภาเทศบาล ซึ่งอำนาจในการยุบสภาเทศบาลเป็นของผู้ว่าราชการจังหวัดโดยสมบูรณ์ - หากเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งด้วยการถูกลงคะแนนเสียงจากประชาชนในถอดถอน เทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรีผู้นั้นจะกลับมาเป็นเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรีในวาระของสภาเทศบาลนั้นอีกไม่ได้ - ให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(12) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 (สมัยรัฐบาลของชวน หลีกภัย)

การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาลฉบับที่ 11 นี้ เป็นการแก้ไขโครงสร้างและรูปแบบของเทศบาลอย่างขนานใหญ่ โดยเป็นการเปิดโอกาสให้เทศบาลสามารถมีนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงได้ ซึ่งนับเป็นวิวัฒนาการครั้งสำคัญของเทศบาลไทยที่ยอมรับให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเก่าที่ใช้มานานกว่า 50 ปี

เหตุผลในการออกพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2496 มีเจตนารมณ์ที่สำคัญประการหนึ่งที่ต้องการแก้ไขปัญหาที่เรื้อรังของเทศบาลไทยมาตลอดระยะเวลากว่า 60 ปี ก็คือ ปัญหาความไร้เสถียรภาพของฝ่ายบริหาร ซึ่งมีความพยายามในการแก้ไขหลายต่อหลายครั้ง แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ เช่น การออกพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 การออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 336 พ.ศ. 2515 และการออกพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2496 เป็นต้น

โครงสร้างของเทศบาลถือเป็นสาระที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของกฎหมายเทศบาลฉบับนี้ กล่าวคือ กฎหมายฉบับดังกล่าวเปิดโอกาสให้เทศบาล มีนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนได้ โดยกฎหมายได้เพิ่มเติมและแก้ไขบทบัญญัติในมาตรา 14 ให้ “องค์กรเทศบาล ประกอบด้วยสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณีเทศบาลแห่งใดจะมีการบริหารในรูปแบบคณะเทศมนตรีหรือนายกเทศมนตรี ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตเทศบาลแต่ละแห่งตามวิธีการที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติมาตรานี้”

แสดงให้เห็นว่าเทศบาลประกอบไปด้วย 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่หนึ่ง ได้แก่ ฝ่ายบริหารของเทศบาลในรูปแบบ “คณะเทศมนตรี” และ รูปแบบที่สอง ได้แก่ ฝ่ายบริหารของเทศบาลในรูปแบบ “นายกเทศมนตรี” ทั้งนี้ เทศบาลใดจะมีฝ่ายบริหารรูปแบบใด ขึ้นอยู่กับเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชนในเทศบาลเป็นสำคัญ

(13) พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 (สมัยรัฐบาลของ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร)

ในปลายปี พ.ศ. 2546 ได้มีการแก้ไขกฎหมายเทศบาลขึ้นอีกครั้งและมีการกำหนดสาระสำคัญๆ ดังนี้

- กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติขึ้นมาเพื่อยกเลิกเทศบาลให้เหลือไว้เพียงรูปแบบเดียว คือ รูปแบบนายกเทศมนตรี หรือ นายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง จึงเป็นผลให้เทศบาลในรูปแบบคณะเทศมนตรีที่ใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 ต้องสิ้นสุดลง

- สาระสำคัญอื่น ๆ เช่น จำนวนของรองนายกเทศมนตรี วาระการดำรงตำแหน่ง อำนาจในการยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ การตรวจสอบและถ่วงดุลระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภาเทศบาลยังคงใช้สาระสำคัญเช่นเดียวกับกฎหมายเทศบาล ฉบับที่ 11

- นายกเทศมนตรียังคงจะต้องแถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลเสียก่อนเช่นเดียวกับเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายเทศบาลฉบับก่อน และกฎหมายยังกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมอีกด้วยว่า หากนายกเทศมนตรีไม่สามารถแถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลได้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้นายกเทศมนตรีจัดทำนโยบายแจ้งเป็นหนังสือส่งให้สมาชิกสภาเทศบาลทุกคนภายในเจ็ดวัน และให้ถือว่านายกเทศมนตรีได้แถลงนโยบายต่อสภาเทศบาลแล้ว ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้สภาเทศบาลใช้ช่องว่างทางกฎหมายเป็นเครื่องมือในการต่อรองกับฝ่ายบริหาร

2.2.5 แนวคิดว่าด้วยอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะมีขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนเอง ซึ่งแยกออกจากรัฐ โดยทั่วไปแล้วอำนาจหน้าที่ของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบเดียวกัน คือ การจัดทำ “บริการสาธารณะ” สำหรับการจัดทำบริการสาธารณะที่ถือเป็นอำนาจหน้าที่ของระดับชาติ (รัฐ) และระดับท้องถิ่น (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) นั้น เป็นการจัดทำภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการและความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยทั่วไป โดยสามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 บริการสาธารณะระดับชาติ (National Affairs) ซึ่งหมายถึงกิจกรรมที่จัดทำขึ้นโดยรัฐ ที่มุ่งเน้นเพื่อประโยชน์ส่วนรวมภายในรัฐ มีลักษณะเกี่ยวกับ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน กระบวนการยุติธรรม เกี่ยวข้องกับการเป็นตัวแทนของรัฐโดยรวม และรวมไปถึงกิจกรรมที่ต้องการให้เกิดมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ อาทิ กองทัพ กิจการตำรวจ ศาลยุติธรรม กิจกรรมทางการทูต ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา เป็นต้น

1.2 บริการสาธารณะระดับท้องถิ่น (Local Affairs) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับท้องถิ่น โดยเฉพาะและเพื่อตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่น โดยจะมีลักษณะเป็นกิจกรรมที่

ตอบสนองคนในท้องถิ่น ซึ่งแต่ละท้องถิ่นอาจมีความแตกต่างกันออกไป โดยส่วนใหญ่จะสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของคนในท้องถิ่น ทั้งเรื่องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม การอำนวยความสะดวก รวมไปถึงการจัดสวัสดิการให้คนในท้องถิ่นโดยตรง

2.2.6 อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ยังมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ใน กฎหมายเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ได้แก่

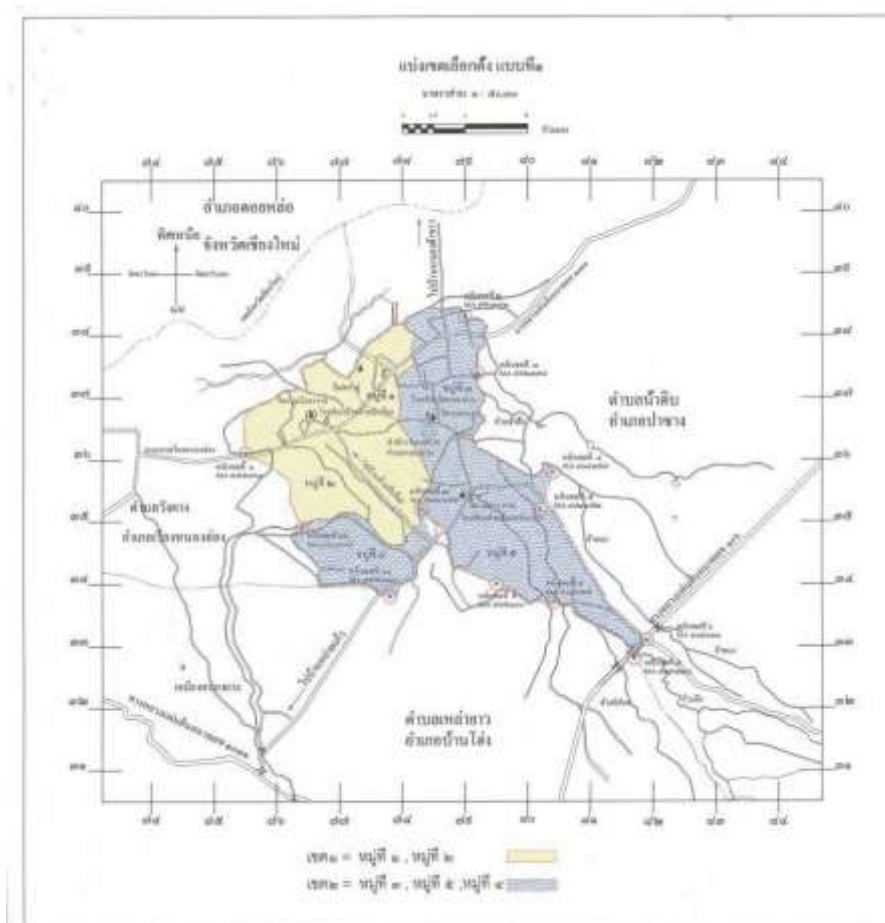
- 1) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
- 2) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
- 3) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
- 4) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528
- 5) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

หากพิจารณาจากขอบข่ายและอำนาจหน้าที่ตามข้อบัญญัติในกฎหมายแล้วก็จะพบว่ากฎหมายได้ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจกรรมหรือให้บริการสาธารณะได้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) อำนาจหน้าที่ที่ต้องจัดทำ เป็นกิจกรรมที่กฎหมายบังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำให้ครบถ้วน หากไม่จัดทำเท่ากับเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
- 2) อำนาจหน้าที่ที่อาจจัดทำ เป็นกิจกรรมที่กฎหมายให้ดุลพินิจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะจัดทำบริการสาธารณะนั้นๆ หรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความพร้อมและการพิจารณาเห็นสมควรว่าเหมาะสมและจำเป็นกับคนในท้องถิ่นนั้นๆ

อย่างไรก็ตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายได้ให้อำนาจไว้อย่างชัดเจนว่ากิจกรรมหรือหน้าที่ด้านใดสามารถดำเนินการได้ หรือกิจกรรมใดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้ ก็จะเป็นอำนาจของส่วนภูมิภาค หรือรัฐส่วนกลาง ตามหลักการแนวคิดการแบ่งอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ ทั้งนี้ ในการกำหนดหรือมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีความเหมาะสม สอดคล้องกับขนาดพื้นที่ ความสามารถทั้งทรัพยากรด้านบุคลากร เงิน และความต้องการของประชาชนเป็นหลักทั้งสิ้น

2.3 สภาพทั่วไปเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

ภาพที่ 2 แผนที่เทศบาลตำบลหนองยวง

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลหนองยวง ตั้งอยู่เลขที่ 999 หมู่ที่ 3 บ้านหนองยวง ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ห่างจากที่ว่าการอำเภอเวียงหนองล่อง ระยะทาง 12 กม. และห่างจากศาลากลางจังหวัดลำพูน 45 กม. มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับเขต – อบต.น้ำดิบ
- ทิศใต้ ติดต่อกับเขต – อบต. เหล่ายาว
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขต – อบต.น้ำดิบ
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขต – เทศบาลตำบลวังผาง

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของเทศบาลตำบลหนองยวง มีพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม สภาพพื้นที่เหมาะสมแก่การทำการเกษตร ได้แก่ การปลูกข้าว การปลูกพืชไร่และไม้ผล รวมถึงการปลูกพืช

ล้มลุกต่างๆ ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการเพาะปลูกลำไย เนื่องจากลำไยเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้กับเกษตรกร โดยในพื้นที่ตำบลหนองยวงมีการปลูกลำไยเป็นส่วนใหญ่ เพราะสภาพพื้นที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกพืชสวนมากที่สุด ชุมชนแต่ละหมู่บ้านอยู่ในพื้นที่ราบมีลำห้วยและลำเหมืองซึ่งเป็นแหล่งน้ำใช้ในการทำการเกษตรไหลผ่านทุกหมู่บ้าน ไม่มีพื้นที่รับน้ำจากชลประทาน

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคมอากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความ

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินเหนียว ประมาณ 75% ดินลูกรังประมาณ 15% ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินปนทรายประมาณ 10%

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

- ลำห้วย จำนวน 3 สาย
- หนอง/บึง จำนวน 3 แห่ง
- ฝาย จำนวน 4 แห่ง
- บ่อน้ำตื้น จำนวน 46 แห่ง
- บ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรของเอกชน จำนวน 424 แห่ง
- บ่อน้ำบาดาลเพื่อการอุปโภค/บริโภค จำนวน 16 บ่อ
- บ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรที่ทางราชการเจาะให้ จำนวน 10 แห่ง
- บ่อน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค(ประปาหมู่บ้าน) จำนวน 15 แห่ง
- สระน้ำขนาดเล็ก จำนวน 42 แห่ง
- สระน้ำขนาดใหญ่ จำนวน 5 แห่ง

1.6 ลักษณะของไม้และป่าไม้

- ป่าชุมชน จำนวน 1 แห่ง

การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562 มาตรา 50 เทศบาลมีหน้าที่ที่ต้องทำ ดังนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ
- (3) รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอย

และสิ่งปฏิกูล

- (4) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
- (5) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง
- (6) จัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรม ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก
- (7) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (8) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด (พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562) และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการ สาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- (2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- (3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- (4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ
- (5) การสาธารณูปการ
- (6) การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- (7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- (8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (9) การจัดการศึกษา
- (10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ
- ผู้ด้อยโอกาส
- (11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี
- ของท้องถิ่น
- (12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- (13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- (14) การส่งเสริมกีฬา
- (15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- (16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

- (17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- (18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- (19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- (20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- (21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- (22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- (23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
- (24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (25) การผังเมือง
- (26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- (27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- (28) การควบคุมอาคาร
- (29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ในบริบทต่างๆ อย่างมาก ดังนี้

นฤมลนิภาพร ชาวแกลง (2552) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลวันยาว อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่มีประสิทธิภาพมาก อันดับแรกคือ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการและสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถัดมาคือ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลวันยาว ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีระดับการศึกษาการมี

ส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนและการได้รับ ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวันยาว ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

นฤมล ศิลา (2554) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดตราด พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดตราด ใน 5 ด้าน ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐานมีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้านสังคมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้านเศรษฐกิจมีประสิทธิภาพมากที่สุด ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีประสิทธิภาพมาก ด้านการเมืองการบริหารมีประสิทธิภาพมากที่สุด สรุปภาพรวมทั้ง 5 ด้านมีประสิทธิภาพมากที่สุด และพบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดตราด ไม่แตกต่างกัน

ธนพร จันทะเขต (2554) ศึกษาเรื่อง ความเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด การวิจัยมีวัตถุประสงค์ ประการแรก เพื่อความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ประการที่สอง เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีเพศอายุ ระดับการศึกษา และพื้นที่ของเทศบาลที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน และ ประการที่สาม เพื่อศึกษาข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัย พบว่า 1. คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน และ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการบำรุงศิลปจารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม อันดีของท้องถิ่น ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชน ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง ด้านการรักษาความสะอาดของ ถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และ ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบก 2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า คณะกรรมการหมู่บ้าน ที่มีเพศ และอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน ส่วนคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่มีระดับการศึกษา และพื้นที่ของเทศบาลที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลใน อำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ธนพร จันทะเขต (2555) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล อำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ดการวิจัยมีวัตถุประสงค์ ประการแรก เพื่อความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้าน ประการที่สอง เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ของคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีเพศอายุ ระดับการศึกษา และพื้นที่ของเทศบาลที่อาศัยอยู่

แตกต่างกัน และ ประการที่สาม เพื่อศึกษาข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด

คณะกรรมการหมู่บ้านมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน และ อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการบำรุงศิลปจารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชน ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง ด้านการรักษาความสะอาดของ ถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และ ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบก

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอ จันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า คณะกรรมการหมู่บ้าน ที่มีเพศ และอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจ หน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่มีระดับ การศึกษา และพื้นที่ของเทศบาลที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลใน อำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด มีเพียง 2 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบก เช่น ให้เทศบาลตำบลจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์บอกการจำกัดขนาดรถบรรทุกที่ วิ่งผ่านถนนแต่ละสายโดยเฉพาะกรณีที่มีการก่อสร้างถนนเสร็จใหม่ ๆ ให้จัดสรรงบประมาณในการซ่อมแซมถนนให้สามารถใช้การได้ ตลอดเวลาควรจัดสร้างถนนให้เสร็จตามแผนงานที่ตั้งไว้ ควรจัดส่งเจ้าหน้าที่ออกสำรวจถนนร่วมกับผู้นำหมู่บ้านเป็นประจำ 2. ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เช่น ควร ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ช่วยกันทำความสะอาดถนนเดือนละ 1 ครั้ง ควรจัดหาถังขยะ รถขนขยะให้บริการประชาชนแต่ละครัวเรือน ตลอดจนจัดให้มีสถานที่กำจัดขยะระดับตำบล และควรจัดให้มีการส่งเสริมการประกวดหมู่บ้าน ถนนสะอาด ทุก 6 เดือน

พิสิษฐ์ รัตนพลาไชย (2556) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับดีมาก เป็นอันดับแรก

รองลงมาคือ ด้านพัฒนาสังคม อยู่ในระดับดีมาก ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับดีมาก ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับดีมาก และด้านการเมืองและการบริหาร อยู่ในระดับดีมาก เป็นอันดับสุดท้าย

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบล เกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

ชนนาถ เจริญรักษ์ (2556) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ทั้ง 6 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านอันดับแรกคือโครงสร้างพื้นฐาน รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ด้านคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการปกครองและการบริหารจัดการที่ดีและด้านเศรษฐกิจพอเพียงและยั่งยืน เป็นอันดับสุดท้าย ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

พิชัย นิตวงศ์วรกุล (2559) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่มีอายุ 1 ขึ้นไป จำนวน 1,416 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี อาชีพรับจ้างทั่วไป จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ ปวช. จำนวนและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของเทศบาลตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการ

ปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลดอนฉิมพลี อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยด้านการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับที่ 1 รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ตามลำดับ ผลการทดสอบมูลฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ แตกต่างกันไป มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลดอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยวดี พ่วงรอด (2560) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและศึกษาปัญหาอุปสรรค และแนวทางที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต และรองลงมาตามลำดับ คือ ด้านจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวตามลำดับเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ณัฐณ แก้วน้อย (2562) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ให้ความสำคัญกับด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสาธารณสุข ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองลงมาคือ ด้านการศึกษา

ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมอาชีพ ด้านการบริหาร การเมือง และการมีส่วนร่วม ด้านการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาตามลำดับ สำหรับผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา ที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อบทบาท หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา แตกต่างกัน

สิทธิพร เกษจ้อย และคณะ (2562) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลโคกงาม อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของประชากร 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลโคกงาม อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการปรับปรุงการให้บริการของเทศบาลตำบลโคกงาม อำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 374 คน สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ 1. ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริการสาธารณะอยู่ในระดับมาก 2. ด้านงานสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ พบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 3. งานสาธารณสุข พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริการด้านสาธารณสุขในระดับมาก

สรารุช อึ้งอัมพรวิไล (2563) ศึกษาเรื่อง ทักษะคติของประชาชนตำบลบางกะดีต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางกะดี มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของประชาชนตำบลบางกะดี ที่มีต่อการบริหารงานสวัสดิการพื้นฐานของเทศบาลตำบลบางกะดี (2) เพื่อศึกษาถึงความพึงพอใจของประชาชน ตำบลบางกะดีต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางกะดี อำเภอเมืองจังหวัดปทุมธานี และ (3) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับความพึงพอใจของประชาชนตำบลบางกะดีต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางกะดี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพ พนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 - 30,000 บาท และอาศัยอยู่ที่หมู่ที่ 2 บ้านโคกชะพลูบน, สามแยกบางกุ่มทอง, สีไชยทอง, ซอยอำภา มีทัศนคติต่อการบริหารงานการให้บริการ การมีส่วนร่วม และการรับรู้ข่าวสารของเทศบาลตำบลบางกะดี ในระดับมาก และมีความพึงพอใจใน ระดับมาก เกี่ยวกับการบริการและบุคลากร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ด้านความมีระเบียบของชุมชน และความปลอดภัย และ ด้านการศึกษา และวัฒนธรรม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทักษะคติของประชาชนมีความสัมพันธ์ ความพึงพอใจในการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางกะดี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และลักษณะประชากร ด้านระดับการศึกษา อาชีพ เขตพื้นที่ที่อยู่อาศัย และการบริการที่ต่างกัน ส่งผลต่อความพึงพอใจในการบริหารงานของเทศบาลตำบลบางกะดี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณแบบสำรวจความคิดเห็น (Suvey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์และการแปลผล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาไปที่ความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยศึกษาให้ครอบคลุมในพื้นที่ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรทั้งหมดของตำบลหนองยวง

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนประชากร		รวม
		ชาย	หญิง	
1	บ้านเหล่าดู่	327	383	710
2	บ้านห้วยป็นจ้อย	517	608	1,125
3	บ้านหนองยวง	458	474	932
4	บ้านหัวห้วย	110	102	212
5	บ้านล้องเครือขาว	291	288	579
รวม				3,558

ที่มา : สำนักงานทะเบียน อำเภอเวียงหนองล่อง (ข้อมูล 15 กุมภาพันธ์ 2567)

3.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในเขตตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำนวนทั้งสิ้น 360 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมด จำนวน 3,558 คน (ข้อมูล 15 กุมภาพันธ์ 2567)

3.1.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ คือ กลุ่มประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยใช้วิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากรที่ชัดเจนและแน่นอนโดยการแทนค่าในสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane 1973 : 125) (โดยกำหนดค่าระดับความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 หรือ 5%) ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างจากประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำนวน 3,558 คน

การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

จากสูตรกำหนดให้

n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร (3,558)

e คือ ความคลาดเคลื่อน เท่ากับ 5%

จำนวนขนาดตัวอย่าง = 360 คน

ตารางที่ 2 การคำนวณหาขนาดตัวอย่างประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

หมู่บ้านในเขต ตำบลหนองยวง	จำนวนประชากร (คน)	ขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างที่ศึกษา (คน)
หมู่ 1 บ้านเหล่าคู่	710	72
หมู่ 2 บ้านห้วยปันจ้อย	1,125	114
หมู่ 3 บ้านหนองยวง	932	94
หมู่ 4 บ้านหัวห้วย	212	21
หมู่ 5 บ้านล่องเครือกวาว	579	59
รวม	3,558	360

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยที่เน้นการดำเนินงานเชิงปริมาณ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

แบบสอบถามปลายปิดสำหรับประชาชนทั่วไปในเขตพื้นที่ ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ลักษณะความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

โดยผู้วิจัยได้กำหนดระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลีเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด 2556, 121) มีระดับความคิดเห็นให้เลือกตอบ 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	กำหนดคะแนนเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	กำหนดคะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดคะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	กำหนดคะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดคะแนนเท่ากับ	1	คะแนน

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำผลการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ
3. สร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. เสนอร่างเครื่องมือต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ
5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงทางเนื้อหา (Content Validity) หรือความสอดคล้องระหว่างข้อความที่เขียนขึ้นในแบบสอบถามกับนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00
6. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลการทดลองมาใช้คำนวณเพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของบรอนบาส (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .987

7. นำเครื่องมือที่ทดลองใช้แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

1. ลงพื้นที่และแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง แนะนำตนเองและอธิบายวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามโดยละเอียด และผู้ศึกษารับแบบสอบถามคืน
2. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามได้รับกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์จำนวน 360 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้วิเคราะห์นั้น นำมาจากแบบสอบถามที่เป็นฉบับที่สมบูรณ์ นำคำตอบของแบบสอบถามมารอกลงในโปรแกรม เพื่อวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบ t-test และ one way ANOVA (F-test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Anal)

สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่ออธิบายข้อมูลในส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ และข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis)

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงอ้างอิง การวิเคราะห์เพื่อทดสอบความมีอิทธิพลหรือการส่งผลต่อกันระหว่างตัวแปรอิสระ ปัจจัยส่วนบุคคล กับตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน และเพื่อทดสอบถึงความแตกต่างที่ตัวแปรอิสระดังกล่าวแต่ละตัวมีผลต่อตัวแปรตาม ดังนั้น สถิติที่ใช้คือการทดสอบ t-test และ one way ANOVA (F-test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ 2549) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

การแปลความหมายของคะแนนในส่วนที่ 2 โดยแบ่งช่วงระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยวิธีการหาความกว้างและอันตรภาคชั้น และแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ ดังนี้

4.1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

4.2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

4.3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

n	แทน	ขนาดของตัวอย่าง (Sample Size)
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบที่ใช้ในการสรุปผลการ

ทดสอบสมมติฐาน

*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 3 ความถี่และค่าร้อยละ ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะประชากรศาสตร์		จำนวนคน (n=360)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	160	44.4
	หญิง	200	55.6
	รวม	360	100.0
อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	61	16.9
	31-40 ปี	63	17.5
	41-50 ปี	60	16.7
	50 ปีขึ้นไป	176	48.9
	รวม	360	100.0
ระดับการศึกษา	ไม่ได้รับการศึกษา	9	2.5
	ประถมศึกษา	117	32.5
	มัธยมศึกษาตอนต้น	27	7.5
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	49	13.6
	อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	8	2.2
	ปริญญาตรี	146	40.6
	สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.1
	รวม	360	100.0
อาชีพ	รับราชการ/พนักงานรัฐ	54	15.0
	เกษตรกร	108	30.0
	ธุรกิจ/ค้าขาย	49	13.6
	รับจ้าง/บริการ	83	23.1
	อื่นๆ	66	18.3
	รวม	360	100.0
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ไม่เกิน 5,000 บาท	73	20.3
	5,001-10,000 บาท	117	32.5
	10,001- 15,000 บาท	81	22.5
	15,001- 20,000 บาท	70	19.4
	มากกว่า 20,000 บาท	19	5.3
	รวม	360	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 360 คน พบว่า

เพศ ส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 และเพศชาย จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 176 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมา อันดับสองคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 63 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.5 และอันดับสุดท้ายคือกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 60 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 16.7 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 146 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมา อันดับสองคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 117 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.5 และอันดับสุดท้ายคือกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

อาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 108 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาอันดับสองคืออาชีพรับจ้าง/บริการ จำนวน 83 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.1 และอันดับสุดท้ายคือ อาชีพธุรกิจ/ค้าขาย จำนวน 49 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 13.1 ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท จำนวน 117 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา อันดับสองคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001- 15,000 บาท จำนวน 81 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.5 และอันดับสุดท้ายคือกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท จำนวน 19 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 5.3 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน	4.56	0.56	มากที่สุด
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ	4.40	0.61	มากที่สุด
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	4.42	0.62	มากที่สุด
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	4.60	0.53	มากที่สุด
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง	4.54	0.60	มากที่สุด
6. การให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม	4.58	0.55	มากที่สุด
7. ส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	4.63	0.55	มากที่สุด
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	4.60	0.54	มากที่สุด
รวม	4.54	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.55$) โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อและด้านบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.55$) อันดับถัดไปคือ ด้านจัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา และการฝึกอบรม ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, $SD = 0.55$) และอันดับสุดท้ายคือ ด้านให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, $SD = 0.55$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
จัดเวรยามรักษาการณ์คอยรับแจ้งการร้องทุกข์จากประชาชนตลอดเวลา	4.58	0.57	มากที่สุด
จัดตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยคอยให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	4.56	0.59	มากที่สุด
จัดอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยขณะจัดงานมหรสป	4.56	0.59	มากที่สุด
สมโภชหรืองานประเพณีภายในแต่ละหมู่บ้าน			
จัดโครงการเทศบาลเคลื่อนที่เพื่อให้บริการกับประชาชน	4.52	0.60	มากที่สุด
ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยสำหรับประชาชน	4.59	0.57	มากที่สุด
รวม	4.56	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.56 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยสำหรับประชาชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 รองลงมาคือ จัดเวรยามรักษาการณ์คอยรับแจ้งการร้องทุกข์จากประชาชนตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ย 4.58 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดโครงการเทศบาลเคลื่อนที่เพื่อให้บริการกับประชาชน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.52

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก

ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
จัดสร้างถนนหนทางเป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น	4.47	0.61	มากที่สุด
จัดพนักงานเทศบาลออกสำรวจถนนหนทางหลังจากการรับแจ้ง	4.43	0.61	มากที่สุด
การชำรุดของถนนหนทาง			
จัดให้มีการซ่อมแซมและดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้สะดวก	4.46	0.61	มากที่สุด
ปลอดภัย			
จัดให้มีป้ายชื่อถนนทุกสาย	4.28	0.88	มากที่สุด
จัดให้มีป้ายแสดงการจำกัดขนาดน้ำหนักรถ	4.23	0.93	มากที่สุด
สำรวจตรวจตราไฟฟ้าสาธารณะจากพนักงานเทศบาล	4.57	0.56	มากที่สุด
รวม	4.40	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.40 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การสำรวจตรวจตราไฟฟ้าสาธารณะจากพนักงานเทศบาล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.57 รองลงมาคือ จัดสร้างถนนหนทางเป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.47 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดให้มีป้ายแสดงการจำกัดขนาดน้ำหนักรถ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่ สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
จัดให้มีการทำความสะอาดถนนหรือที่สาธารณะ	4.43	0.63	มากที่สุด
จัดหาภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนตามบริเวณและ จุดที่กำหนด	4.34	0.87	มากที่สุด
จัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดถนน ทางเดิน หรือที่สาธารณะ	4.34	0.63	มากที่สุด
ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานราชการภายในเขตเทศบาล ในการรักษาความสะอาด	4.49	0.60	มากที่สุด
รวม	4.42	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานราชการภายในเขตเทศบาลในการรักษาความสะอาด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.49 รองลงมาคือ จัดให้มีการทำความสะอาดถนนหรือที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ย 4.43 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดหาภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนตามบริเวณและจุดที่กำหนด และจัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดถนนทางเดินหรือที่สาธารณะ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ

ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
จัดให้มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออก	4.63	0.54	มากที่สุด
จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า	4.62	0.54	มากที่สุด
มีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ	4.56	0.59	มากที่สุด
มีการดำเนินงานร่วมมือกับหน่วยงานราชการหรือเอกชนในการป้องกันและระงับโรคติดต่อ	4.57	0.56	มากที่สุด
รวม	4.60	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ โดยรวมอยู่ในระดับที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า จัดให้มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 รองลงมาคือ จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า มีค่าเฉลี่ย 4.62 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.56

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
จัดให้มีเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิง	4.49	0.75	มากที่สุด
จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้ประสบภัย	4.55	0.60	มากที่สุด
จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่องการป้องกันอัคคีภัย	4.51	0.64	มากที่สุด
ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีเกิดอัคคีภัย	4.60	0.58	มากที่สุด
รวม	4.54	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีเกิดอัคคีภัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 รองลงมาคือ จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีค่าเฉลี่ย 3.87 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดให้มีเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.49

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม

ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
จัดอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่างๆ	4.56	0.59	มากที่สุด
ให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนหน่วยงานราชการอื่นในการอบรมให้ความรู้กับประชาชน	4.57	0.59	มากที่สุด
มีครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคอยให้การศึกษาอบรม	4.60	0.56	มากที่สุด
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษาในเขตพื้นที่	4.59	0.57	มากที่สุด
รวม	4.58	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า มีครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคอยให้การศึกษาอบรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษาในเขตพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 4.59 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่างๆ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.56

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน	4.62	0.57	มากที่สุด
จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน	4.62	0.56	มากที่สุด
จัดให้มีกิจกรรมในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ	4.64	0.56	มากที่สุด
จัดโครงการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้พิการ	4.64	0.56	มากที่สุด
จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ	4.64	0.55	มากที่สุด
รวม	4.63	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ จัดโครงการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้พิการ และจัดให้มีกิจกรรมในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.64 รองลงมาคือ จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน และสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน มีค่าเฉลี่ย 4.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
จัดงานประเพณีต่างๆ ของหมู่บ้านในเขตเทศบาล	4.61	0.55	มากที่สุด
ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาศิลปะ	4.59	0.56	มากที่สุด
จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น			
ส่งเสริมจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.59	0.57	มากที่สุด
จัดกิจกรรมรณรงค์รักษาศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.60	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า จัดงานประเพณีต่างๆ ของหมู่บ้านในเขตเทศบาล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.61 รองลงมาคือ จัดกิจกรรมรณรงค์รักษาศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.60 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และส่งเสริมจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 ตามลำดับ

4.3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ที่แตกต่างกัน สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบระหว่างเพศกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ Independent Sample t – test

เพศ	จำนวน	$\bar{x}$	SD	t	Sig.
ชาย	160	4.57	0.52	1.043	0.298
หญิง	200	4.52	0.54		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ระหว่างกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ โดยใช้ค่าสถิติค่าที (t-test) พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกัน จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ผลการทดสอบระหว่างอายุกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ One Way ANOVA

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(DF)	(MS)	F	Sig.
1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	0.735	3	0.245	0.790	0.50
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	110.461	356	0.310		
		111.196	359			
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	1.694	3	0.565	1.505	0.21
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	133.583	356	0.375		
		135.277	359			
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	ระหว่างกลุ่ม	0.092	3	0.026	0.079	0.97
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	137.658	356	0.387		
		137.750	359			
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	ระหว่างกลุ่ม	0.077	3	0.026	0.090	0.97
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	102.935	356	0.288		
		102.472	359			
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง	ระหว่างกลุ่ม	0.870	3	0.290	0.802	0.49
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	128.829	356	0.362		
		129.700	359			

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(DF)	(MS)	F	Sig.
6. การให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม	ระหว่างกลุ่ม	0.105	3	0.035	0.114	0.95
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	108.787	356	0.306		
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	ระหว่างกลุ่ม	0.493	3	0.164	0.545	0.65
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	107.239	356	0.301		
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	0.095	3	0.164	0.106	0.97
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	105.805	356	0.301		
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.254	3	0.085	0.301	0.82
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	99.917	356	0.281		
		100.171	359			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ระหว่างกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ โดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่าเอฟ (F-test) พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เท่ากับ .82 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ผลการทดสอบระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ One Way ANOVA

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(DF)	(MS)	F	Sig.
1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	4.478	6	0.746	2.469	0.024*
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	106.718	353	0.302		
		111.196	359			
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	6.895	6	1.149	3.160	0.005*
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	128.382	353	0.364		
		135.277	359			
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	ระหว่างกลุ่ม	3.625	6	0.604	1.590	0.149
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	134.125	353	0.380		
		137.750	359			
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	ระหว่างกลุ่ม	2.193	6	0.365	1.286	0.263
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	100.280	353	0.284		
		102.700	359			
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง	ระหว่างกลุ่ม	4.416	6	0.736	2.074	0.056
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	125.284	353	0.355		
		129.700	359			
6. การให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม	ระหว่างกลุ่ม	2.729	6	0.455	1.512	0.173
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	106.163	353	0.301		
		107.732	359			

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(DF)	(MS)	F	Sig.
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.692 106.039 107.732	6 353 359	0.282 0.300	0.939	0.467
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.865 104.035 105.900	6 353 359	0.311 0.295	1.055	0.390
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.641 97.530 100.171	6 353 359	0.440 0.276	1.593	0.148

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ระหว่างกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านระดับการศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่าเอฟ (F-test) พบว่า ภาพรวมประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เท่ากับ .148 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามระดับการศึกษาด้านรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ด้วยวิธี Scheffe

ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการ บริหารงาน	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา						
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		3.96	4.53	4.59	4.64	4.70	4.60	4.25
ไม่ได้รับการศึกษา (1)	3.96	-	-	-	-	-	-	-
			(.168)	(.186)	(.066)	(.259)	(.077)	(.992)
ประถมศึกษา (2)	4.53	-	-	-	-	-	-	-
				(1.000)	(.961)	(.994)	(.989)	(.985)
มัธยมศึกษาตอนต้น (3)	4.59	-	-	-	-	-	-	-
					(1.000)	(1.000)	(1.000)	(.972)
	4.64	-	-	-	-	-	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.(4)	4.70	-	-	-	-	-	-	-
							(1.000)	(.928)
อนุปริญญา/ปวส. หรือเทียบเท่า (5)	4.60	-	-	-	-	-	-	-
								(.938)
ปริญญาตรี (6)	4.25	-	-	-	-	-	-	-
								(.956)
สูงกว่าปริญญาตรี (7)								

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เป็นรายคู่ ไม่พบความแตกต่าง แสดงว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามระดับการศึกษาด้านให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ ด้วยวิธี Scheffe

ความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อการ บริหารงาน	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา						
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		3.74	4.44	4.31	4.38	4.58	4.45	3.71
ไม่ได้รับการศึกษา (1)	3.74	-	-	-	-	-	-	-
			(.083)	(.427)	(.203)	(.223)	(.072)	(1.000)
ประถมศึกษา (2)	4.44	-	-	.133	.061	-.142	-.008	.733
				(.983)	(.999)	(.999)	(1.000)	(.457)
มัธยมศึกษาตอนต้น (3)	4.31	-	-	-	-.072	-.275	-.141	.600
					(1.000)	(.972)	(.974)	(.750)
	4.38	-	-	-	-	-.202	-.069	.673
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.(4)	4.58	-	-	-	-	-	-.134	-.875
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า (5)	4.45	-	-	-	-	-	-	-.741
ปริญญาตรี (6)								(.438)
	3.71	-	-	-	-	-	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี (7)								

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ เป็นรายคู่ ไม่พบความแตกต่าง แสดงว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ผลการทดสอบระหว่างอาชีพกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ One Way ANOVA

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(DF)	(MS)	F	Sig.
1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	1.289	4	0.322	1.041	0.386
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	109.907	355	0.310		
		111.196	359			
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	0.474	4	0.118	0.312	0.870
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	134.803	355	0.380		
		137.750	359			
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	ระหว่างกลุ่ม	0.311	4	0.078	0.201	0.938
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	137.439	355	0.387		
		137.750	359			
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	ระหว่างกลุ่ม	0.682	4	0.170	0.594	0.667
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	101.791	355	0.287		
		102.472	359			
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง	ระหว่างกลุ่ม	0.532	4	0.133	0.366	0.833
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	129.168	355	0.364		
		129.700	359			
6. การให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม	ระหว่างกลุ่ม	0.049	4	0.012	0.040	0.997
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	108.849	355	0.307		
		108.891	359			

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(DF)	(MS)	F	Sig.
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.589 106.146 107.732	4 355 359	0.396 0.299	1.326	0.260
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.505 104.395 105.900	4 355 359	0.376 0.294	1.280	0.278
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	0.346 99.825 100.171	4 355 359	0.087 0.281	0.308	0.873

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ระหว่างกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านอาชีพ โดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่าเอฟ (F-test) พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เท่ากับ .873 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบระหว่างรายได้กับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ด้วยสถิติ One Way ANOVA

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(DF)	(MS)	F	Sig.
1. รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	2.406	4	0.602	1.963	0.100
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	108.790	355	0.306		
		111.196	359			
2. ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ	ระหว่างกลุ่ม	2.878	4	0.720	1.929	0.105
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	132.399	355	0.373		
		135.277	359			
3. รักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	ระหว่างกลุ่ม	2.266	4	0.566	1.484	0.206
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	135.484	355	0.382		
		137.750	359			
4. ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	ระหว่างกลุ่ม	0.413	4	0.103	0.360	0.837
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	102.059	355	0.287		
		102.472	359			
5. ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง	ระหว่างกลุ่ม	3.129	4	0.782	2.194	0.069
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	126.571	355	0.357		
		129.700	359			
6. การให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม	ระหว่างกลุ่ม	2.914	4	0.728	2.440	0.047
	ภายในกลุ่ม					
	รวม	105.978	355	0.299		
		108.897	359			

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	(SS)	(DF)	(MS)	F	Sig.
7. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2.518 105.214 107.732	4 355 359	0.629 0.296	2.124	0.077
8. บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.931 103.969 105.900	4 355 359	0.483 0.293	1.649	0.161
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.867 98.304 100.171	4 355 359	0.467 0.277	1.686	0.153

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ระหว่างกลุ่มที่มีความแตกต่างกันในด้านรายได้ โดยใช้สถิติทดสอบด้วยค่าเอฟ (F-test) พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่เท่ากับ .153 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 20 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐานความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

สมมติฐาน	ผลสรุป
ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ และทำการสุ่มตัวอย่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบลหนองยวง จำนวน 360 คน มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา (1) ปัจจัยส่วนบุคคล และ (2) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน มีสถิติที่ใช้ในการศึกษา ค่าร้อยละ (Percentage) แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการวิเคราะห์สมมติฐานใช้ สถิติอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ Independent sample t-test และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) เมื่อพบความแตกต่างกัน นำมาทำการทดสอบรายคู่ LSD และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) ซึ่งผลการศึกษาโดยสรุปและวิเคราะห์เพิ่มเติมและข้อเสนอแนะปรากฏดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

สรุปผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.6 มีอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 48.9 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 40.6 อาชีพเกษตรกร ร้อยละ 30.0 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 32.5

5.1.2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน พบว่าภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, $SD = .53$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.56 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการรักษา

ความสงบเรียบร้อยสำหรับประชาชน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 รองลงมาคือ จัดเวรยามรักษาการณ์คอยรับแจ้งการร้องทุกข์จากประชาชนตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ย 4.58 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดโครงการเทศบาลเคลื่อนที่เพื่อให้บริการกับประชาชน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.52 ตามลำดับ

ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.40 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การสำรวจตรวจตราไฟฟ้าสาธารณะจากพนักงานเทศบาล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.57 รองลงมาคือ จัดสร้างถนนหนทางเป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.47 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดให้มีป้ายแสดงการจำกัดขนาดน้ำหนักรถ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 ตามลำดับ

ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานราชการภายในเขตเทศบาลในการรักษาความสะอาด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.49 รองลงมาคือ จัดให้มีการทำความสะอาดถนนหรือที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ย 4.43 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดหาภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนตามบริเวณและจุดที่กำหนด และจัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดถนนทางเดินหรือที่สาธารณะ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.34 ตามลำดับ

ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า จัดให้มีการกำจัดยุงลายและป้องกันโรคไข้เลือดออก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 รองลงมาคือ จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า มีค่าเฉลี่ย 4.62 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.56 ตามลำดับ

ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.54 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีเกิดอัคคีภัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 รองลงมาคือ จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีค่าเฉลี่ย 3.87 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดให้มีเครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.49 ตามลำดับ

ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.58 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า มีครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคอยให้การศึกษอบรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษาในเขตพื้นที่ มีค่าเฉลี่ย 4.59 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่างๆ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.56ตามลำดับ

ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.63 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ จัดโครงการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้พิการ และจัด

ให้มีกิจกรรมในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.64 รองลงมาคือ จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน และสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.62 ตามลำดับ

ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.60 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า จัดงานประเพณีต่างๆ ของหมู่บ้านในเขตเทศบาล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.61 รองลงมาคือ จัดกิจกรรมรณรงค์รักษาศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย 4.60 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และส่งเสริมจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

การอภิปรายผลของข้อค้นพบต่างๆ ที่ได้จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ผู้วิจัยนำเสนอการตีความและประเมินข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยเพื่ออธิบายและยืนยันความสอดคล้องระหว่างข้อค้นพบกับสมมติฐานการวิจัย โดยอธิบายข้อค้นพบว่าสนับสนุนทฤษฎีที่เกี่ยวข้องอย่างไร ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง ด้านส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านป้องกันและระงับโรคติดต่อและด้านบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ถัดมาคือ ด้านจัดการส่งเสริมหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็ก และอันดับสุดท้ายคือ ด้านให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ โดยจากการศึกษาจะพบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ประเมินผลเป็นด้านที่ประชาชนเห็นด้วยมากที่สุด อาจแสดงถึงการที่เทศบาลตำบลหนองยวง ได้มีการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพให้กลุ่มแม่บ้านและฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพให้กับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส/ผู้พิการทุกปี สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพหลักได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวดี พ่วงรอด (2560) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการบริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการวางแผนส่งเสริมการ

ลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพร จันทะเขต (2555) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล อำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในอำเภอจันทหาร จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ อยู่ในระดับมาก

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน พบว่า โดยภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ นฤมล ศิลา (2554) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดตราด พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดตราด ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิสิษฐ์ รัตนพลาไชย (2556) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน มีความคิดเห็นต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกาะขวาง อำเภอเมืองจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ประชาชนในตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน มีความเห็นในบางประเด็นที่ยังไม่ชัดเจนอาจมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ดังนี้

1. เห็นควรมีมาตรการในการป้องกันอาชญากรรม เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด
2. ส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้ชุมชนมีความสามัคคีและความสัมพันธ์ที่ดี อาจช่วยลดความขัดแย้งในพื้นที่ได้
3. มีช่องทางให้ประชาชนสามารถเสนอความคิดเห็นหรือร้องเรียนได้ง่าย
4. ซ่อมแซมหลุมบ่อและการทำให้มีการทำเครื่องหมายจราจรที่ชัดเจน เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ถนน
5. ตั้งจุดทิ้งขยะที่เพียงพอและการเก็บขยะในวันและเวลาที่กำหนด
6. ควรประชาสัมพันธ์วันเวลาที่จะมีการเก็บขยะ
7. จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ
8. ควรมีการจัดเตรียมเครื่องมือดับเพลิงที่เพียงพอและมีคุณภาพ เพื่อรองรับเหตุการณ์เพลิงไหม้ที่อาจเกิดขึ้นในชุมชน

9. ฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ดับเพลิงและการป้องกันอัคคีภัย เพื่อให้ประชาชนสามารถรับมือได้เมื่อเกิดเหตุ

10. จัดกิจกรรมการศึกษาและอบรม เพื่อให้ตรงตามความต้องการและความสนใจของประชาชน

11. ช่วยเหลือด้านการเดินทางไปโรงพยาบาล และกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ

12. สนับสนุนศิลปินท้องถิ่นและจัดกิจกรรมที่ช่วยเผยแพร่ผลงาน

ดังนั้น เทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ควรมีการดำเนินงานให้ครอบคลุมในการภารกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกๆ ด้าน และควรมีการประชาสัมพันธ์การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้นเพื่อที่ประชาชนในตำบลหนองยวงจะได้รับรู้มากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 ศึกษาแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการของ อปท. ให้ทันสมัยและตอบโจทย์ปัญหาของประชาชน

5.4.2 การศึกษาและออกแบบการอบรมหรือกิจกรรมที่ตรงตามความต้องการ และความสนใจของประชาชนในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

บรรณานุกรม

- กฤษฎี มหาวิรุฬห์. (2538). **คู่มือความรู้สู่อำนาจ**. โครงการศึกษาทางเลือกการพัฒนาสถาบันวิจัยสังคม. กรุงเทพฯ.
- เกศสุตา โภคานิธย์ และกิฬา หนุยงค์. (2560). บทบาทผู้นำในการพัฒนาท้องถิ่น กรณีศึกษานายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาเสียว. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร**. ปีที่ 5 ฉบับพิเศษ. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2550). **มิติใหม่การปกครองท้องถิ่นไทย: วิสัยทัศน์กระจายอำนาจและบริหารท้องถิ่น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- เจษฎา จันทบุรณันท์. (2546). **การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี**. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนนาถ เจริญรักษ์. (2556). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเกวียนหัก อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี**. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยพงษ์ โชติวรรณ. (2541). **ประชาสังคม : ทรรศนะนักคิดในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : มติชน.
- ชื่นจิตร โพธิ์ศัพท์สุข. (2540). **ไตรลักษณ์รัฐกับการเมืองไทย**. กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา.
- ณพวีร์ ช้างกลมพิสุทธิ. (2559). **ทัศนคติของชาวจันทบุรีที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจันทบุรี** : ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ.2559. หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารการเมือง วิทยาลัยสื่อสารการเมือง มหาวิทยาลัยเกริก.
- ณัฐพงษ์ สัมฤทธิ์เดชขจร. (2557). **การจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี: ศึกษาเฉพาะเขตอำเภอเมือง**. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- ณัฐภัทร์ สัมฤทธิ์. (2558). **การรับรู้เกี่ยวกับหน้าที่และความจำเป็นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด**. **วารสารการบริหารท้องถิ่น**. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิตยา สุวรรณชนู. (2527). **สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ธนพร คล้ายกัน. (2541). **บทบาทคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลกับการแก้ไขปัญหาล้างแวล้อมชุมชน**. สระบุรี : ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1.
- ธนสวรรค์ เจริญเมือง. (2535). **การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล ศิลา. (2554). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย อำเภอเมือง จังหวัดตราด**. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาภิรต. (2543) **การวิจัย การวัดและประเมินผล : รวมบทความ**. กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประสาน กำจรเมฆกุล. (2542). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์**. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 116/ตอนที่ 114 ก/หน้า 48/17 พุทธศักราช 2542.
- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2562. **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 136 ตอนที่ 50ก วันที่ 16 เมษายน 2562 หน้า 164
- พิชัย นิตวงศ์วรกุล. (2559). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลอนฉิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา**. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- ไพบุลย์ ช่างเรียน. (2541). **โครงการวิธีพรรณ ชุดโลกาภิวัตน์ ลำดับที่ 1**. กรุงเทพฯ : สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ไพโรจน์ ฉัตรศิริมงคล. (2540). **มองทฤษฎีการพัฒนาวางวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2545). **การจัดการองค์การ**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุวดี พ่วงรอด. (2560). **ความคิดเห็นของประชาชนต่ออำนาจหน้าที่และบทบาทในการให้บริการสาธารณะตามภารกิจหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอตะพานหิน จังหวัด พิจิตร**. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- โรจน์นทร์ ศรีป้องพัน, จิรายุ ทรัพย์สิน, และวันชัย สุขตาม. (2560). **บทบาทของนักรการเมืองท้องถิ่นในการบริหารจัดการในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์. วารสารธุรกิจปริทัศน์**. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- วิชาติ พานิชกุล. (2548). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลเนินสูง อำเภอกำแพง จังหวัดจันทบุรี**. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป,วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิรัช สงวนวงศ์วาน. (2545). **การจัดการและพฤติกรรมองค์การ**. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา. (2546). **แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์**. เชียงใหม่ : คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์.
- สงวน สักขีอรุณ และจิตติพงษ์ธรรมานุสรณ์. (2522). **จิตวิทยาสังคม**. นนทบุรี : ชัยศิริการพิมพ์.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2544). **การบริหารครบวงจร**. กรุงเทพมหานคร :แมสพับลิชชิง.
- สุพัตรา สุภาพ. (2528). **สังคมวิทยา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- สุภาวดี สีนสายอ. (2546). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี**. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุรพล พุฒคำ. (2540). **แนวคิดและเครื่องชี้วัดการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุโท เจริญสุข. (2541). **ฐานคิดสู่ทางเลือกใหม่ของสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สมพงษ์ ภิรมย์ชม. (2546). **ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษากรณีจังหวัดจันทบุรี**. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์บริหารการทะเบียนภาคสาขาจังหวัดพะเยา. ค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2567, http://www.ect.go.th/phayao/ewt_news.php?nid=43
- หลุย จำปาเทศ. (2543). **จิตวิทยาสัมพันธ์**. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทศบาลตำบลหนองยวง. (2562). **ประกาศเทศบาลตำบลหนองยวง เรื่อง ประกาศกำหนดโครงสร้างส่วนราชการของเทศบาลตำบลหนองยวง**.
- เทศบาลตำบลหนองยวง. (2564) **นโยบายนายกเทศมนตรีตำบลหนองยวง** ค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2567, www.nongyoung.go.th
- อาทร คุระวรรณ. (2543). **ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาชนบท**. กรุงเทพฯ : รวมบทความนิยสารทางใหม่. กรุงเทพฯ.
- อุทัย หิรัญโต. (2536). **การปกครองท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อุทัย หิรัญโต. (2538). **การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- อุทัย หิรัญโต. (2546). **สังคมและจิตวิทยา**. กรุงเทพมหานคร : สุขเกษมเจริญ.
- Cohen, J.M., & Uphoff, N. T. (1980). **Participations place in rural development : Seeking clarity through specificity**. New York: World Developments.
- Good, A. w. (1990). **Sociology**. New York : McGraw-Hill.
- Levinson, D.J. (1991). **Introduction to Sociology**. New Jersey : Prentice-Hall.
- Yamane, T. (1973). **Statistic: An Introductory Analysis**. (3rd ed). New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

**แบบสอบถาม ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่
ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน**

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อการค้นคว้าแบบอิสระ และนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ทาง
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก ซึ่งประกอบด้วยคำถาม

3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตำบล
หนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอ
เวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ทำการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
การให้ข้อมูลของท่านจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก ข้อมูลดังกล่าวจะถูกเก็บไว้
เป็นความลับมิได้นำไปเผยแพร่แต่ประการใด และขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ให้สอดคล้องหรือตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ☐ (1) ชาย
☐ (2) หญิง

2. อายุ

- ☐ (1) ต่ำกว่า 30 ปี
☐ (2) 30-40 ปี
☐ (3) 41-50 ปี
☐ (4) 50 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- ☐ (1) ไม่ได้รับการศึกษา
☐ (2) ประถมศึกษา
☐ (3) มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ (4) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
☐ (5) อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า
☐ (6) ปริญญาตรี
☐ (7) สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- ☐ (1) รับราชการ/พนักงานรัฐ
☐ (2) เกษตรกรรม
☐ (3) ธุรกิจ/ค้าขาย
☐ (4) รับจ้าง/บริการ
☐ (5) อื่นๆ ระบุ.....

5. รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

- ☐ (1) ไม่เกิน 5,000 บาท
☐ (2) 5,001-10,000 บาท
☐ (3) 10,001- 15,000 บาท
☐ (4) 15,001- 20,000 บาท
☐ (5) มากกว่า 20,000 บาท

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตำบลหนอง
ยวง อำเภอเวียงเหนือ จังหวัดลำพูน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัจจัยที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุด
(1=น้อยที่สุด, 2=น้อย, 3=ปานกลาง, 4=มาก, 5=มากที่สุด)

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงเหนือ จังหวัดลำพูน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน					
1. จัดเวรยามรักษาการณ์คอยรับแจ้งการร้องทุกข์จากประชาชนตลอดเวลา					
2. จัดตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยคอยให้บริการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย					
3. จัดอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยขณะจัดงานมหรสพสมโภชหรืองานประเพณีภายในแต่ละหมู่บ้าน					
4. จัดโครงการเทศบาลเคลื่อนที่เพื่อให้บริการกับประชาชน					
5. ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยสำหรับประชาชน					
ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก					
6. จัดสร้างถนนหนทางเป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น					
7. จัดพนักงานเทศบาลออกสำรวจถนนหนทางหลังจากการรับแจ้งการชำรุดของถนนหนทาง					
8. จัดให้มีการซ่อมแซมและดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้สะดวกปลอดภัย					
9. จัดให้มีป้ายชื่อถนนทุกสาย					

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
10. จัดให้มีป้ายแสดงการจำกัดขนาดน้ำหนักรถ					
11. สํารวจตรวจตราไฟฟ้าสาธารณะจากพนักงานเทศบาล					
ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล					
12. จัดให้มีการทำความสะอาดถนนหรือที่สาธารณะ					
13. จัดหาภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนตามบริเวณและจุดที่กำหนด					
14. จัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดถนน ทางเดิน หรือที่สาธารณะ					
15. ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานราชการภายในเขตเทศบาลในการรักษาความสะอาด					
ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ					
16. จัดให้มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออก					
17. จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า					
18. มีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ					
19. มีการดำเนินงานร่วมมือกับหน่วยงานราชการหรือเอกชนในการป้องกันและระงับโรคติดต่อ					
ด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง					
20. จัดให้มีเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิง					
21. จัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ในการดูแลช่วยเหลือผู้ประสบภัย					
22. จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่องการป้องกันอัคคีภัย					
23. ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีเกิดอัคคีภัย					
ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม					
24. จัดอบรมประชาชนเพื่อให้ได้รับความรู้ด้านต่างๆ					
25. ให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนหน่วยงานราชการอื่นในการอบรมให้ความรู้กับประชาชน					
26. มีครูประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กคอยให้การศึกษาอบรม					

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
27. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษาในเขตพื้นที่					
ด้านการส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ					
28. สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน					
29. จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ก่อนวัยเรียน					
30. จัดให้มีกิจกรรมในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ					
31. จัดโครงการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้พิการ					
32. จัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ					
ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น					
33. จัดงานประเพณีต่างๆ ของหมู่บ้านในเขตเทศบาล					
34. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น					
35. ส่งเสริมจัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น					
36. จัดกิจกรรมรณรงค์รักษาศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายกิตติศักดิ์ จินาการ MPS6512010010

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
(Item Objective Congruence: IOC)

ดร.เกรียงศักดิ์ สุวรรณวัจน์	ข้าราชการบำนาญ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก กระทรวงศึกษาธิการ
ดร.นพปฎล บุญพงษ์	อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น (วิทยาเขตวัชรพล)
ดร.ข้า แสงจันทร์	ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนบ้านเขาชะโงก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา เพชรบูรณ์ เขต 1

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายกิตติศักดิ์ จินาการ
ที่อยู่ติดต่อได้	203/3 หมู่ที่ 6 ตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน 51120
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก